

Ikt. sz.: OTB/91-1/2012.

OTB-21/2012. sz. ülés
(OTB-78/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Oktatási, tudományos és kutatási bizottságának**
2012. október 9-én, kedden, 14 óra 12 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 532. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ működésének előkészítéséről</i>	5
<i>Elnöki bevezető</i>	5
<i>Marekné dr. Pintér Aranka (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ) tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	9
<i>Marekné dr. Pintér Aranka (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ) válaszai</i>	22
<i>További hozzászólások, kérdések, válaszok</i>	29

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ működésének előkészítéséről

Előadó: Marekné dr. Pintér Aranka, a KIK megbízott vezetője

2. Egyebek

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: **Pokorni Zoltán** (Fidesz), a bizottság elnöke és
Dr. Pósan László (Fidesz), a bizottság alelnöke

Osztolykán Ágnes (LMP), a bizottság alelnöke
Brájer Éva (Fidesz)
Cseresnyés Péter (Fidesz)
Dr. Hoppál Péter (Fidesz)
Kucsák László (Fidesz)
Pánczél Károly (Fidesz)
Pichler Imre László (Fidesz)
Révész Máriusz (Fidesz)
Sági István (Fidesz)
Földi László (KDNP)
Michl József (KDNP)
Dr. Hiller István (MSZP)
Dúró Dóra (Jobbik)
Kolber István (független)

Helyettesítési megbízást adott

Bodó Sándor (Fidesz) Cseresnyés Péternek (Fidesz)
Demeter Zoltán (Fidesz) Pánczél Károlynak (Fidesz)
Dr. Sós Tamás (MSZP) dr. Hiller Istvánnak (MSZP)

Meghívottak részéről**Hozzászólók**

Marekné dr. Pintér Aranka, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ megbízott vezetője
Tollner József elnökségi tag (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete)

(Az ülés kezdetének időpontja: 14 óra 12 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

POKORNI ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait! A dolgunk az, hogy a napirendről döntsünk. Két pontból áll a napirend-tervezet. Van-e ezzel kapcsolatban észrevétel, javaslat, vita? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincsen. Szavazzunk akkor! Aki egyetért a napirenddel, az, kérem, most emelje fel a kezét. *(Szavazás.)* Egyhangúlag elfogadtuk.

Tájékoztató a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ működésének előkészítéséről

Elnöki bevezető

Tisztelettel köszöntöm Marekné dr. Pintér Aranka asszonyt, igazgató asszonyt, illetve Glociczki Zoltán helyettes államtitkár urat! A képviselő hölgyek és urak javasolták, hogy legyen egy ilyen napirendi pont, ahol megtudjuk, hogy hogyan áll a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ az iskolák irányításának, fenntartásának az átvételét előkészítő munkákban, hiszen ez egy hatalmas vállalkozás. A szokás az, hogy meghallgatjuk a vendégünket, és utána kérdezzük, vagy elmondjuk a véleményünket - szerintem most is érdemes ezt fenntartani.

A bizottsági tagokat nyilván minden érdekli, de talán nem annyira magának a Klebelsbergnek az operatív felépítése, ami nyilván fontos, hogy tudjuk, rendben zajlik magának a központnak a felállítása, de sokkal inkább érdekel bennünket az, hogy az intézményekre mi vár januártól, hiszen ezeket a vitákat, a jövő évi oktatási költségvetés vitáját az eddigi hagyomány szerint mi folytattuk itt le, most pedig kicsit dolgavégezetlenül itt állunk, mert nincs miről vitatkoznunk, hiszen ez az oktatási a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ belső költségvetése. Ezt a kis hiányérzetünket pótlandó jöttünk össze, hogy megtudjuk, mi lesz akkor az Intézményfenntartó Központon belül az iskolák anyagi támogatásának a rendje, mire mennyit kíván majd fordítani, elegendő-e az az összeg, amennyit a főszámok, amelyeket már elfogadtunk, biztosítanak. Nyilván az is érdekli a képviselőket, akiknek egy jelentős része valamilyen módon kötődik az önkormányzati világhoz, hogy mit vár az Intézményfenntartó Központ az önkormányzatoktól egyrészt az átadás-átvétel során, illetve mit vár majd a jövőt illetően a működés tekintetében, függetlenül az átadás pillanatnyi feladataitól.

Ha kérhetném, akkor koncentrálj, koncentráljon erre - valaha tegeződtünk, de az udvariasság itt sokszor azt kívánja, hogy magázódjunk, majd eldöntjük közben, hogy hogyan történik ez. Tehát jó lenne erre koncentrálni - hogy kikerüljem ezt a csapdát -, mert akkor talán kevesebb kérdés hangzik el az előadást követően. Parancsoljon!

Marekné dr. Pintér Aranka (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ) tájékoztatója

MAREKNÉ DR. PINTÉR ARANKA (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Először is köszönöm a lehetőséget, hogy itt találkozhatunk, és erről a témáról számot adhatok. A megküldött két rövid oldalon egyfajta sorvezetőnek szántam bemutatni azt, hogy mi volt az előkészítés üteme, az előkészítés menete, és jómagam is arról szeretnék itt tájékoztatást adni, hogy hol is tart ennek a szervezetnek az építkezése, hol is tartunk azon kérdések megvitatásában, felvetésében, szabályozásában, amelyek az előttünk álló feladatokat meghatározhatják.

Az intézmények átvétele a költségvetési évhez igazodva január 1-jén történik meg, egy olyanfajta új struktúrába kerülve, amely nem klasszikus, noha a közigazgatás járási rendszerét követi a tankerületi rendszer, de mégiscsak egy ellaposított struktúrába kerülnek át ezek az intézmények. Ez azt jelenti, hogy pontosan a területi közelség a járási struktúrához igazodást szolgálja, és a járási struktúrához igazodást ez is indokolja, de nem szeretnénk ehhez kapcsolódóan egy megyei és egy nagy, országos központi hierarchiát is csatolni. Jómagam úgy láttam ehhez a munkához, és úgy is látom a mai napig, hogy itt egy operatív központi támogató rendszerre van szükség mindössze. A nagy multi cégeknél is azt szokták mondani, hogy 10 százalék a menedzsment, itt a tervezések során 5 százalékos menedzsmentlétszámmal tervezünk, pontosan azért, hogy a végeken, a tankerületi igazgatóságokon legyen az a létszám, amely a testközeli irányítást, működtetést támogatja és segíti.

Elhangzott a kérdés, hogy mire számíthatnak az iskolák, mire számíthatnak az önkormányzatok. Az iskolák élete szeptember 1-jével elkezdődött, és január 1-jén ez a rend szerinti működés nem jelenthet negatív érzést, nem jelenthet negatív változást, tehát abban a rendben folytatódik az ő munkájuk, ahogy azt elkezdték. A fenntartóváltást egy kicsit a házmesterváltáshoz szoktam hasonlítani: attól, hogy más a közös képviselő, attól még a családok élete a szokott, normális mederben kell hogy tovább folyjon. Mi ez iskolákban is ezt várjuk, és személy szerint is ugyanezre törekszünk majd a november 1-jén kinevezendő 198 tankerületi igazgatóval, ugyanis ez a 198 tankerületi igazgató lesz igazán a helyi kinyújtott kar, akiken az múlik, hogy valóban gördülékeny, zökkenőmentes átadás-átvétel következzen be.

Mi ennek a feltétele? Ennek az a feltétele, hogy az átadás-átvételtől törvény szülessen, legalábbis jogi szabályozása legyen a járási törvényhez hasonlóan, és ebben derüljön ki az egyértelműen, hogy milyen bázisra épül ez az új Intézményfenntartó Központ. Ugyanis ha csak azt látjuk, hogy létrejön egy mamutszervezet - egy 2350 főre tervezett létszámról beszélünk -, amelynek egy 120 fő központja tervezett pillanatnyilag, akkor azt mondhatjuk, hogy ennyi ember honnan? Nos, az önkormányzatok ezzel foglalkozó szakembereiből, illetve a megyei intézményfenntartó központok ezzel foglalkozó státuszai kerülnek át január 1-jei határnappal, illetve ha pontos akarok lenni, akkor nem is január 1-jével, a tömeg akkor, de az üres státuszokról már tárgyalást folytatunk a KIM-mel, hogy a november 1-jén felálló tankerületi igazgató mellett legalább egy-két segítő rendelkezésükre álljon az átadás-átvétel előkészítésében, lebonyolításában.

Hogyha tehát az önkormányzatok oldaláról nézem, akkor én annak örülnék a legjobban, ha az önkormányzatokban rutint szerzett kollégák, a legjobbak a státuszaikkal együtt átkerülnének, és folytatnák azt a munkát, amit eddig is felelősséggel tettek. Itt igazán változást ott idéz elő a rendszer, ahol olyan kistelepülésekről beszélhetünk, ahol nem volt ilyen, oktatáshoz értő szakember, tehát oda újként viszi a járási rendszerhez hasonlóan, de szintisztán szakmai feladattámogatással. Hogyha ez a kistelepülésekhez közel vitt segítség megjelenik, akkor azért már év közben is reméljük azt, hogy abban változás lesz érzékelhető, hogy lesz kihez fordulniuk, lesz kihez tanácsért vagy szakmai segítségért fordulniuk, és ez a fajta támogatás így már év közben is érezhető lesz.

Hasonlóan gondolkodunk abban, hogy a szakos támogatás megerősödjön a végeken is, és ott, ahol esetleg eddig nem volt megfelelő szakos ellátottság biztosítva, oda is ebben az új struktúrában mozgósítani tudjuk a kollégákat.

Nyilván ez vezet azokhoz a szakmai célokhoz, hogy ez a fajta odafókuszálás nyilván az egész rendszernek a változtatását is maga után kell hogy vonja, hiszen azzal, hogy szakmai támogatást helybe víve, a szakmai segítséget helybe víve, indukálja azt, hogy a képzés, továbbképzés, átképzés rendszeréig és akár a felsőoktatási keretszámokig is eljuthatunk, ha kellő bátorsággal nézünk ez irányba.

Az átalakítás másik eleme pedig az önkormányzatokat érintő működtetés, fenntartás elválasztásának a kérdése. Itt a döntés megszületett arról, hogy állami fenntartásról beszélünk, nem államosításról, hiszen a vagyon nem kerül el az önkormányzatoktól, tehát ezért állami fenntartásról beszélünk. A fenntartás fogalma, ha egy picit pontosíthatok, és ha most lenne ott az a szakasz, hogy fogalmat kell változtatni, akkor én azt javasolnám a jogalkotóknak, hogy hívjuk szakmai irányításnak és üzemeltetésnek, mert a fenntartás fogalma sokakban zavart kelt, hiszen az a nem államiak esetében, az egyházi intézmények esetében a teljes működtetést és szakmai irányítást együtt kezeli.

Tehát a működtetés elválasztását úgy lehet talán megérteni a legkönnyebben, hogy mindenfajta körülmény biztosítása a taneszközökön kívül ahhoz, hogy ott az iskola működőképes legyen.

Azt gondolom, hogy ezzel együtt jár az is, és a Települési Önkormányzatok Szövetségével tárgyalva, ez egyre inkább megerősödik bennem, sőt a francia példát tanulmányozva még inkább, hogy a települési önkormányzat, a polgármester és a lakosok legyenek az igazi gazdái a vagyonuknak és a működtetés feltételeinek azért, mert őket ismeri a lakosság, őket választották meg, ő az, aki ott az igazgatónak azt tudja mondani, hogy igen, eddig az iskola az oktatásé, innentől kezdve egyéb közösségi feladatokra szolgál.

Tehát ilyenfajta helyi együttműködés az, amiben a működtetést és a fenntartást a tervezés során elképzeljük.

Mi lesz az iskolák helyzete, mi lesz az igazgatók helyzete? Ezek azok a kérdések, amelyek itt állnak előttünk, és erre várjuk a jogszabály átgondolását, útmutatását, újraalakítását. Hiszen amit tudhatunk a rendszerről, az az, hogy itt egy központi hivatal a struktúra veleje, amelynek az új helyzetében az iskolák az állami fenntartásba-vételrel gazdasági önállóságukat nem tudják érvényesíteni, nem tudják megtartani. Miért is? Azért, mert vagy az önkormányzatnál jelenik meg a működtetési költségük, tehát a dologi kiadásuk, vagy pedig az államnál, hogy ha kistélepülésekről beszélünk, vagy azokról, akik átadják az államnak ezt a fajta feladatot, mert nem képesek ellátni az anyagi kondíciójukat mérlegelve.

Ez a fajta helyzet, amikor is a gazdasági önállósága az intézményeknek nem értelmezhető, azt gondolom, ez újragondolásra készíti az igazgatói feladatkört is. Az igazgató feladatköre alapvetően a szakmai munkára való fókuszálásban erősödik meg és teljesebbé válik, hiszen megszűnik nemcsak a képzések normatívanövelő vonzerejének a tervezési feltétele, hanem az is, hogy ő pénzt szerezzen igazán az intézménye programjaira, működtetésére, mert ezt a fajta feladatot az állami fenntartás vagy pedig az önkormányzati működtetés az, ami közösen biztosítja.

Tudom, hogy ilyenkor mindig felvetődik az a kérdés, hogy igen ám, de hogy fog működni ez az együttműködés, ki kapcsolja le a villanyt, miért fizesse az önkormányzat azt, amit esetleg az igazgató pazarlóan kezel.

Én azt gondolom, hogy ennek az új struktúrának az egyik igazán nagy hozadéka társadalmi szempontból talán pont az lehet, hogy fel kell éleszteni az együttműködést, és ezt az együttműködést úgy mentén kell feléleszteni és nem másfajta, akár hierarchikus utasítási jogkörök mentén.

Tehát itt arról van szó, hogy ha a működtető az önkormányzat, és ő azt tapasztalja, hogy az iskolája mondjuk pazarlóan sokat fogyaszt vízből, villanyból, akkor az együttműködésben az igazgatóval, akinek pedig munkaköri kötelessége arról gondoskodni, hogy az iskola megfelelő módon szakmailag is és takarékosan működjön, ezt a fajta együttműködést elősegítse és együtt hozzanak olyan megoldásokat, ami mindenkinek a javát szolgálja.

Tudom, hogy ez utópisztikusan hathat a jelen helyzetben, ezért aztán nyilván a jogszabályokban arra kell törekedni, hogy minél alaposabban, meghatározottabban az együttműködési megállapodásokban ezek rögzítve legyenek. De azt gondolom, hogy talán

pont az oktatásügy az a terület, ahol el lehetne kezdeni ezt a fajta együttműködés-támogatást és segítségnyújtást.

Nagyon sok olyan kérdés érkezik, hogy mi lesz az iskolák olyan támogatási programjaival, ami a hátrányos helyzetűek külön eddigi támogatását jelentette, vagy az Arany János Programban részt vevő iskolák is nagyon aggódnak azon, hogy vajon, nem veszik-e el a közös kalapba tett pénz. Nos, erre is nyilvánvalóan akkor, amikor a költségvetési átcsoportosításokban a Klebelsberg megkapja a szükséges fedezetet, akkor ezekre a programokra is az intézményhálózaton belül külön figyelmet kell fordítani, hiszen nem az a jó rendszer, amelyik nem figyel oda arra, hogy itt egységes hozzáférés biztosításával a sokszínű rendszert ne tudná megtartani. Úgyhogy a szakmai elképzelés ezek mentén szerveződik.

Hogy hol tartunk abban, hogy ez a január 1-jei átvételkor tényleg flottul menjen? 874 állásjelentkezés az, ami beérkezett a 198 tankerületi helyre, és készül az az átadás-átvételi törvény, amelynek alapján november második felében egy központi felkészítés után a tankerületi igazgatók elindulnak és lefolytatják azokat a tárgyalásokat, alapvetően a helyi önkormányzati vezetőkkel, hogy az elhelyezésük megoldott és biztosított legyen a jogi szabályozás alapján.

Itt jó lett volna, ha ez a járási törvénnyel együtt, egy kalapban megtörténik, ebben egy következő etap áll elő, de hasonlóan ahhoz a járási székhely önkormányzat infrastruktúráján terveződik alapvetően a Klebelsberg tankerületi igazgatóságainak az elhelyezése.

Ezt az elképzelést az támasztja alá, hogy alapvetően azokra szeretnénk építeni, akik eddig is ebben dolgoztak, ahol pedig nem volt, ott nyilván a székhely önkormányzat partnerségét kérjük - nyilván jogszabállyal megerősítve - ebben.

Én azt gondolom, hogy ezek a lépések mind-mind azokat a célokat tudják szolgálni, hogy valóban lakóhelytől és anyagi helyzettől függetlenül hozzáférhetővé váljon az oktatás elérhetősége, és nem az a cél, hogy akik pedig eddig kimagaslóan jól nyújtottak, azok ezt a sokszínűséget elveszítsék, ebben pedig az önkormányzatok partnersége az, ami alapvetően segíthet.

Hogy a pénzekekről is beszéljek: a jövő évi előzetes költségvetési sorokból a XX. fejezet 3. és 18. címéről a Klebelsberghez átirányítható források 407 milliárd közeliek. A kollégáimmal készítettem egy költségvetési tervezést, amely az egész rendszerre 425 milliárdos tervet hozott. Itt szeretném jelezni, hogy megnézve a települési önkormányzatok, a 3 ezer alattiak működtetési költségeit - igaz, hogy a 2011. éves bázison -, ott 12 milliárd a dolog, ami még nem került át az önkormányzati forrásból ide. Itt nyilvánvalóan meg kell várni azt, hogy a települési önkormányzatok nyilatkozattételeinek az eredménye mit hoz. Én tehát azt érzékelem, hogy a mik-es forrásokból, illetve az egyes működtetési forrásokból pillanatnyilag a tervezésünk szerint ez a rendszer az átcsoportosításokkal anyagilag biztonságosan működtethető.

Kaptam egy írásbeli kérdéssort is, nem tudom, hogy lehetőség van-e arra esetleg most válaszolni, vagy majd a kérdések, hozzászólások kapcsán.

ELNÖK: Persze, legyen most! *(Marekné dr. Pintér Aranka: Jó, köszönöm.)* De tarthatunk is egy kis szünetet. *(Marekné dr. Pintér Aranka: Nem, nem.)* Kérdeznek majd a képviselők is. *(Dr. Hiller István: Jó ez, menjünk így!)*

MAREKNÉ DR. PINTÉR ARANKA (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ):
Köszönöm. Osztolykán Ágnes alelnök asszonytól érkeztek kérdések.

„Nem gondolja-e, hogy a tanév kellős közepén ilyen jelentős változásokat bevezetni negatívan érintheti a pedagógiai munkát?” Én azt gondolom, hogy a költségvetési év miatt történik ez a változtatás, és a pedagógiai munkára nem szabad hogy negatív hatása legyen ennek az év közbeni váltásnak. Erre különben már volt példa: a mik-ek átvétele az előző év

január 1-jén is ugyanebben az időben történt. Azt gondolom, azon tapasztalatokból tanulva annyiban most jobb a helyzet, hogy itt nem merült fel igazgatói újrapiályáztatás, ami ott megtörtént, és az volt, azt hiszem, a legtraumatikusabb eleme.

A második kérdés az állami intézményfenntartó központ jogkörére utal, hogy nem világos, hogy ki fog dönteni az egyes intézményekről. A különböző tárcák egyeztetésében most folyik annak a bizonyos átadás-átvételi törvénynek az előkészítése, és a további részletszabályok kidolgozása is most van abban a szakaszban, amikor ezek a döntési jogkörök remélhetőleg mindenki számára egyértelművé válnak. De alapvetően egy új struktúráról beszélünk, tehát ahogy elválnak a működtetés és a fenntartás, ezek az intézmények is szakmai műhelyekké válnak tulajdonképpen. Ha arra céloz a kérdés, hogy ki az, aki megítéli, hogy hol milyen típusú oktatási lehetőség van, lesz, marad, akkor erre pedig az a konkrét válasz, hogy az Oktatási Hivatal a felelőse a megyei fejlesztési tervek előkészítésének a kormányhivatal közreműködésével. Ez jövő tavaszig, április 1-jéig határidős, ha jól emlékszem, tehát ott lesz egyfajta javaslat, számítás, ajánlás az intézményi struktúra jobbítására.

A következő kérdés, hogy az önkormányzatok számára rendelkezésre állnak-e a feltételek arra, hogy működtetési feladatkörüket ellássák, és hogy ezzel kapcsolatban milyen vizsgálatok történtek. Én azt gondolom, hogy erre az NGM tudna igazán részletes választ adni. A KIK a költségvetés tervezésekor, a sajátunk tervezésekor az NGM-től kapott táblákból dolgozott, tehát ott bizonyára rendelkezésre állnak ezek.

A negyedik kérdés, hogy milyen segítséget adnak az önkormányzatoknak ahhoz, hogy el tudják dönteni, '13. január 1-je után tudják-e, akarják-e vállalni az iskolák további működtetését. Amit ehhez tájékoztatóban, fórumokon, elektronikusan kapott kérdésekből, telefonos kérdésekből, a találkozókból hozzá tudunk tenni, azt az elmúlt időszakban megtettük, jómagam 12 ilyen tájékoztatót, fórumot tartottam, de ez folyamatban is van, hiszen megyénként szeretném ezeket folytatni, és ott a struktúra, a szakmai célok ismertetésével segítjük az önkormányzatok döntéshozatalát. Jómagam is érzékelem azt, hogy az önkormányzatok a költségvetési bizonytalanságaik miatt ezt a fajta döntést nehezen hozzák meg, így öröm az ürömben, hogy a szándéknyilatkozatok megtételére rendelkezésre álló felületen a szándéknyilatkozatokat nem sikerült megtenniük, ez a kincstárnak az ebr42-es rendszere, tehát a szándéknyilatkozatok megtétele helyett a végső döntés október 31-éig meghozandó döntés, és reméljük, hogy addigra a költségvetési számok ismerete is segíti majd ezt a döntéshozatalt.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A képviselő hölgyeké, uraké a szó, a kérdés, hozzászólás lehetősége. Osztolykán Ágnes ezt már írásban megtette, de ez természetesen nem fosztja meg őt attól hogy akár szóban is kérdezzen. Van-e kérdés, észrevétel? *(Jelzésre:)* Dúró Dóra, Cseresnyés Péter. Parancsolj, Dóra!

Kérdések, hozzászólások

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Én azt kérdezném meg, hogy ebben a 425 milliárd forintos tervben, amit itt említett az elnök asszony, hány intézmény átkerülésével számoltak. Illetve mivel még nem zárult le a határidő arra, hogy az önkormányzatok szándéknyilatkozatot tegyenek, ezért az is kérdéses, hogy hány iskolának a működtetését kell átvállalni, ezért ez nyilvánvalóan a tervezést is megnehezíti.

Azt szeretném megkérdezni, hogy azzal indokolták az állami fenntartásba vételét az iskoláknak, hogy a különbségeket így sikerülhet mérsékelni, másrészt ön is és az államtitkár asszony is azt mondta, hogy az önkormányzatok köthetnek egyedi megállapodást a fenntartóval, és hogyha erre lehetőség van, és az önkormányzat tudja finanszírozni, akkor - ahogy azt itt ebben az interjúban említi - az egyéb, nyelvi előkészítő osztályok, úszás- vagy

lovaglásoktatás megmaradhat egyes önkormányzatokban. Akkor mégis úgy tűnik, hogy az önkormányzatok anyagi lehetőségétől függ, hogy ezeket tudja-e biztosítani, így elképzelhető, hogy a különbségeknek a kiegyenlítése nem lesz hatékony.

Itt is említette, és részletesen kitért ezekre a felmerülő problémákra és arra az együttműködési kényszerre, ami itt fenn fog állni, engem azonban nem győzött meg még az érvelése, nem látom azt, hogy ez az új rendszer mivel lesz hatékonyabb a felmerülő egyedi problémák kezelésében, akár személyi kérdések kezelésében vagy a működtetés kezelésében. Úgyhogy szeretném, ha erre még részletesebben kitérne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Cseresnyés Péternek:)* Péter, parancsolj, aztán Pószán László következik.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök asszony, én egy önkormányzatokat érintő kérdést szeretnék feltenni, amely, én azt gondolom, főként azokat a településeket érinti, amelyek sok iskolát tartanak fenn, és tulajdonképpen egy településközpontként működnek, mert a környező településekről már eddig is nagyon-nagyon sok gyerek járt be hozzájuk. Példát is tudok mondani, a saját településem példáját, hogy az általunk működtetett 9 iskolába körülbelül 400 gyerek jár be vidékről. Körülbelül 150 gyerek jár be azokról a településekről, amelyekkel intézményfenntartói megállapodásunk van, ezek után elvileg nekünk kellene valamennyi pénzt kapnunk, és elvileg kapunk is annyit, de az utóbbi években, éppen azért, hogy kapjunk valamennyi pénzt, a polgármesterekkel már külön megállapodásokat kellett kötni, és azt mondtuk, hogy valamennyit adjanak, legalább folyjon be valamennyi pénz, nehogy az történjen, hogy egyetlenegy fillért sem kapunk, és még annyit sem látunk, mint amennyit most látunk ebből a pénzüsszezből. A többi durván 250, közel 300 gyerek azonban úgy jár be a mi városunkba, a városunk által fenntartott iskolákba, hogy egyetlenegy fillért nem kapunk utána.

Ez a probléma most ezzel az átalakulással nem fog megoldódni, sőt azt gondolom, hogy még komolyabb lesz, mint ami eddig fennállt, hiszen ki fogja ezt a bizonyos pénzt elkérni és kitől fogja ezt a pénzt elkérni? Hogyan fogjuk vagy hogyan fogják megállapítani azt, hogy az intézményfenntartónak, pontosabban a működtetőnek és a fenntartónak mennyi pénz jár? Vagy nem is a fenntartónál, hanem a működtetőnél maradnék, a működtető mennyi pénzt kérhet, hiszen ezek után a gyerekek után a gáz-, villany- és a vízszámlát mi fogjuk fizetni, és ha egyébként ez megoldódna, mármint ezeknek a gyerekeknek az oktatása nem a mi városunkban, akkor egy épületet, egy intézményt bezárhatnánk, ami azt jelenti, hogy ebben az esetben a működtetés költsége nem bennünket terhelne.

Nem tudom, mennyire érthetően mondtam el a problémát, de ez már most probléma, hogy bírósághoz forduljunk egyébként azokkal a településekkel szemben december 31-ig, akik elmaradással vannak, és ugyanolyan szegények, mint a nagyobb település, csak más a szintje ennek a szegénységnek, és hogyan fogjuk megoldani majd ezután ezt a hozzájáruláskérést, ami egyébként szerintem jár, mert valakinek a gázt, a villanyt és a vizet ki kell fizetni.

Erre szeretnék kapni valamiféle választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Pószán László képviselő úr!

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Az elmúlt években viszonylag számos lehetőségük volt az iskoláknak és az iskolákat fenntartó önkormányzatoknak különböző uniós pályázatokat elindítani, amelyek kapcsolódtak a közoktatás rendszeréhez, de ilyen esetben, ha jól tudom, akkor kellett a tulajdonosoknak is, magyarán az önkormányzatnak nyilatkozatokat tenni, hogy az adott fejlesztésekhez hozzájárul, az ő tulajdonával kapcsolatban ezt megengedi, és így tovább.

Szóval a jövőt illetően, amikor van mondjuk egy olyan szakmai természetű uniós pályázati lehetőség, amire azt mondja a fenntartó, nevezetesen a magyar állam is, hogy ez szakmailag nagyon indokolt lenne, ehhez hozzátartozik az, hogy kialakítunk három laboratóriumot meg nem tudom, még mi mindent, de az egy olyan ingatlanban történik, aminek a tulajdonosa nem a fenntartó, hanem egy önkormányzat. Azt mondja ilyen esetben az önkormányzat, hogy nem biztos, hogy feltétlenül ebben most nagyon érintett, már csak azért is, mert előfordulhat, hogy önrésszel és egyéb hányadokkal kell beszélni.

Szóval magyarul: az a kérdés lényege, hogy uniós pályázatok benyújtása esetén ilyenkor vajon, mi történhet? Hogyan lehet ezeket annak érdekében előmozdítani, hogy az a forrás, ami mégiscsak van, a közoktatásba bejöjjön, és lehetőleg azt előmozdítsa?

Van még egy másik rövid kérdésem: ahogy a jogszabályokat elnézem, az egyes tankerületek nem egyformák lesznek, hiszen a járásokhoz kötődő tankerületek a közoktatási vonalat viszik, és ott lesznek a megyeszékhely központú tankerületek, ahová majd bekerül számos olyan feladat, amelyek - hogy is mondjam - eddig megyei hatáskörben voltak, szakképző intézmények, szakszolgálatok, pedagógiai szolgálatok, kollégiumok és így tovább.

A kérdés az, hogy innentől kezdve külön kell-e akkor tekinteni, ha az egyik esetben van egy szakmai irányítás, ahogyan ön fogalmazott, a másik esetben a szakmai irányítás mellé működtetői funkciók is társulnak, ha akarjuk, ha nem, mert másképp nem fog működni. Magyarán: akkor ide kellene gazdasági emberek, ha jól tudom, vagy akár a pénzügyesek, ez azt jelenti, hogy a tankerületi vonatkozásban ezek gazdálkodási szempontból mekkora önállósággal bírnak?

Hogy világos legyen a kérdés, amennyiben egy járási tankerületnél van probléma, mondjuk elromlik a kazán az iskolában, a működtető önkormányzat dolga ezt megcselekedni, hogy megjavítsa, amennyiben egy megyeszékhely-központú tankerületnél történik ugyanez egy szakképzőnél vagy egy kollégiumi épületnél, ott meg kell-e futtatni egy olyan kört, hogy budapesti központ, nem tudom, kinek az engedélye és így tovább, vagy pedig helyben van erre döntési kompetencia. Ugyanis egyáltalán nem mellékes mondjuk egy napi működtetés szempontjából, hogy ez hogyan történik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Hoppál Péter, Pánczél Károly, Kucsák László kért szót, és magamat is felírtam, utána Révész Máriusz, majd Hiller István. Nem kell mindenkinek kérdezni, tehát nem kötelező. *(Derültség.)* Hoppál Péter!

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Igazgató Asszony! Elnök Asszony! Azt hiszem, hogy most már az elhangzott kérdésekből is látszik, hogy egy folyamatos konzultációra van szükség, tehát köszönjük, hogy itt van körünkben, és köszönjük, hogy most a számos, már eddig felvetődött, nagyon-nagyon életszagú kérdésekre remélhetőleg választ kapunk. Már az expozéjából is néhány ügyről ugyan eloszlottak a kételyeink, de higgye és fogadja el nekünk, hogy itt az asztal körül fél tucatnyi polgármester, alpolgármester meg helyi oktatási bizottsági elnök ül, és ahogy fogy az idő és közeledünk január 1-jéhez, az otthoni apparátusi kérdések egyre zaklatóbbak, és mi egyre kevésbé nem látjuk, hogy mikor tudunk ezekre a kérdésekre válaszolni. Tehát a párbeszéd fontosságát húznám alá.

Amit el tetszett mondani, és volt egy pillanat, amit fel is írtam, ott azon a ponton lehet, hogy nincs elegendő információjuk, ezért helyi információként szeretném továbbadni, az igazgatók pazarlóan kezelik az intézmény működését, hangzott el a mondat vagy a gondolat, hogy az igazgató pazarlóan kezel, ez így elhangzott.

ELNÖK: Ez mint egy lehetséges ellenvetés hangzott el ezzel a struktúrával kapcsolatban, merthogy nem kapcsolják ki a villanyt.

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Így van, és hogy ezt kellene majd az új struktúrának kiküszöbölnie.

Azt hiszem, hogy az elmúlt tíz év időszakában az önkormányzatoknál egyre csökkent a normatíva, illetve az oktatásra fordítandó állami támogatás, ennek elleneredőjeként az önkormányzatnak a hozzáított százaléka folyamatosan növekedett. Nincs szerintem olyan önkormányzat, amelyik nem gondolta át az oktatási struktúráját a demográfiai helyzet tükrében is, és nem nyúlt hozzá a rendszeréhez.

Én olyannyira gondolom, hogy így van, hogy szerintem egyébként az is probléma lehet és konfliktus lehet január 1-je után, hogy mondjuk az óraháló-ellátáshoz, ahogy szükséges, humán erőforrás nem áll rendelkezésre, nincsenek feltöltve a helyek az iskolákban. Tehát szerintünk az a konfliktus fog előállni január 1-jétől, hogy ha a tankerületi igazgató törvényes működést akar biztosítani, akkor fel kell töltenie az óraháló szerint kötelező ellátandó feladatokra az állományt.

Ez biztos, hogy konfliktusos helyzet lesz, de kérdés, hogy van-e erre már valamiféle prognózis, hogy ez milyen mértékű.

És a száz kérdés közül van egy nagyon szorító kérdése a pénzügyi főosztályvezetőknek, ez pedig az, hogy ha január 1-jétől már normatívában nem részesülnek az önkormányzatok, akkor a december havi bért, amit január 3-án kellene kifizetni, ezt hogyan teljesítsük, lehetséges-e, hogy december 27-én egy külön büdzséből ezt az önkormányzatok finanszírozni tudják?

ELNÖK: Pánczél Károly, majd Kucsák László!

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Asszony! Egy hatalmas változás előtt állunk, legalább olyan, mint ami 22 évvel ezelőtt volt, amikor az államtól az önkormányzatokhoz kerültek a közoktatási intézmények, most ez fordított irányban igaz. Nem nagyon tudok mást tenni, minthogy csak nagyon szurkolok önöknek is és az oktatás résztvevőinek is, leginkább azért, hogy a köznevelés legfontosabb szereplői, a gyerekek ne érezzék ebből igazából semmit, és ott januárban, a téli szünet után mintha mi sem történt volna, ugyanúgy járjanak be a megszokott tanító nénihez, a megszokott tanterembe.

A kérdésem a következő: lehet, hogy időközben elkerülte némely jogszabályváltozás a figyelmemet, de én érzektem egy-két ellentmondást. Egyrészt elolvastam az önnel készült riportot a Magyar Hírlap szeptember 14-ei számában, illetve öntől kaptunk egy tájékoztatót az intézményfenntartó központ előkészítéséről, amelynek első bekezdésében is szerepel, hogy a pedagógusok és a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítők fölötti munkáltatói jogok gyakorlása is az intézményfenntartó központhoz kerül, és ez szerepel a cikkben is. Ugyanakkor a nem olyan régen, 2011 decemberében elfogadott új köznevelési törvényben, a 69. § b) bekezdésben pedig az áll, hogy az intézményvezető gyakorolja a munkáltatói jogokat.

Ebben itt ellentmondás van, és ha az Intézményfenntartó Központ fogja gyakorolni a munkáltatói jogokat, akkor az merőben ellentétes a mai gyakorlással. Sőt azt is olvashattuk az önnel készült cikkben, hogy a tantárgyfelosztásra javaslatot tesz az intézményvezető. Eddig az intézmény tantárgyfelosztására az intézményvezető nem javaslatot tett, hanem ő készítette el.

Kérdezem: a jövőben akkor ki fogja felvenni a pedagógust, ki fogja alkalmazni, hol lesz akkor a pedagógusok munkáltatói joga? Az igazgatóét el tudom képzelni az Intézményfenntartó Központnál, nyilvánvalóan nem a miniszter fogja egy az egyben a munkáltatói jogokat gyakorolni felettük, még ha ő adja is a megbízást, de ezen a területen kérnék szépen egy választ, hogy a munkáltatói jogokat ki gyakorolja, mert itt azért hoztunk mi olyan szabályozókat, hogy a munkaidő, a 40 órás heti munkaidő 80 százalékát, 32 órát

benn kell tölteni az intézményben, annak egy bizonyos részében tanítási órákra, különböző feladatokra beosztható a pedagógus, és a törvényben az szerepel, hogy az intézményvezető az, aki a terheket arányosan elosztva végzi ezt. Ezekből a nyilatkozatokból viszont nem az derül ki, hogy ő lenne a munkáltató az intézményben.

Egy másik kérdés, ami többünket izgat, hogy sok összetett intézmény van. A köznevelési intézmények, így a gimnáziumok fenntartása is az államhoz kerül, az üzemeltetése ott marad a helyi önkormányzatnál, viszont a szakképző intézmények üzemeltetése és fenntartása is a megyei tankerületi igazgatóságra kerül. Hogyan lesz a megosztása az üzemeltetésnek ezekben az összetett intézményekben?

Nem igazán tartozik az ön által vezetett intézményhez a probléma, de azért felvetném, hogy az én lakóköznyezetemben, Dél-Pest megyében is több olyan település van, ahol működik gimnázium - ilyen Ócsa, Dabas, Monor, Ráckeve -, ők akár már másfél évtizede is átadták azt megyei fenntartásba. Most viszont egyszer csak ajándékként visszajuttatják az üzemeltetést. Csak úgy jelzem a problémát, hogy ez elég váratlanul érinti őket, és nem nagyon tudják - a költségvetés ugye sosem túl jó -, hogy ezeknek az üzemeltetését ők így 10 vagy 15 évvel később, mint ahogy átadták, majd hogyan fogják ellátni, eléggé felkészületlenül érte őket ez a helyzet.

Nagyon fontosnak tartom, és talán ellenzék és kormányoldal egyetértett a köznevelési törvény vitájában a külső ellenőrzés és értékelés ügyében, hogy ezt valamilyen módon vissza kellene hozni, ebben konszenzus volt. Azt szeretném megkérdezni, hogy ebben tett-e már az Intézményfenntartó Központ előkészületeket, milyen terveik vannak erre, hogyan indítanák, a meglévő, regisztrált szakértői gárdából, vagy toborzást hirdetnek erre? Tehát milyen módon fog elindulni ez a - nevezzük így: - szaktanácsadói vagy tanfelügyelői rendszer?

A következő kérdésem némileg kapcsolódik Pósnán alelnök úr kérdéséhez, aki az uniós pályázatok kapcsán tette fel a kérdését. Konkrétan középiskolákban nemcsak fejlesztési, intézményfejlesztési pályázatok vannak, hanem például Comenius-, szakmai pályázatok, ahol bizony önrész van, utófinanszírozás van, eddig a fenntartó önkormányzat, vagy legyen az megyei intézményfenntartó központ, megyei vagy helyi önkormányzat, valamilyen módon finanszírozta ezt. Hogyan lesz ez a jövőben?

Már olyan napi kérdéseket, mint amelyeket igazgatók tesznek fel, hogy ki veszi a koszorút az iskola névadója szobrának a koszorúzásához, nagyon fel sem merek tenni.

Azt hallottuk, hogy a járási tankerületek létszáma a 2000 főt éppen meghaladó lesz, el is hangzott itt arra nézve egy kérdés, hogy különböző méretű járások vannak több-kevesebb intézménnyel, sok száz alkalmazottal, eltérő méretekkel. Mégis mikre gondolunk, milyen álláshelyek lesznek egy-egy tankerületben? Lesz-e munkaügyes, bérelszámoló, könyvelő, mik erre nézve a tervek? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kucsák László képviselő úr, utána én következem, és írom a többi jelentkezőt is.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelettel köszöntök mindenkit! Köszöntöm az elnök asszonyt vagy az igazgató asszonyt is - nem tudom, hogy melyik megszólítás a pontos (*Közbeszólás: Elnök! - Marekné dr. Pintér Aranka: Megbízott.*) -, a megbízott elnök asszonyt, bocsánat! Köszönjük szépen a lehetőséget. Igyekszem nem belebocsátkozni ismétlésekbe.

Magam is úgy látom, hogy egy - mondjuk úgy: - összetett rendszer indul el január 1-jével, benne az önkormányzatokkal, kicsit más tevékenységi körrel, mint mostanában, benne a járási hivatalokkal, ahol van azért a tankötelezettséggel összefüggésben konkrét kompetencia is, a tankerületi igazgatóságokkal, és nyilvánvaló, hogy egy új rendszer felállása, létrehozása, beindítása kapcsán megannyi aprónak tűnő, de nagyon fontos kérdés jön elő, ezek közül jó néhányat hallhattunk már. Éppen ezért én nem is feltétlenül kezdeném el sorolni, hogy milyen

apró vagy nagy kérdések foglalkoztatják adott esetben helyben az iskolaügyben érdekelteket, szülőket, pedagógusokat, és így tovább, hanem csak néhány dolgot kérnék, és itt jelzem a tisztelt jelenlévőknek, hogy korábban is, bármennyi alkalommal fordultunk a kérdéssel Pintér Arankához, ő nagyon készségesen igyekezett ezekben eligazítást nyújtani vagy ismertetni az elképzeléseket. Kevés az időnk, és nagyon sok a megoldandó feladat.

Említette, hogy - mondjuk úgy: - az átadás-átvételre vonatkozóan egy jogszabály készül. Én illő tisztelettel azt szeretném kérni kérdés helyett, hogy ha erről hallhatnánk, mert azt gondolom, hogy ez sok irányban fogódzót fog tudni adni nekünk, és akkor annak megfelelően kell majd még tovább kérdeznünk vagy jeleznünk bizonyos dolgokat, de szerintem nagyon fontos lenne mindannyiunknak, hogy azt lássuk, hogy ez a jogszabály milyen területeket fog felölelni, és az egyes területekre vonatkozóan mi az, amiben konkrét elképzeléseket, mintákat ajánl meg adott esetben, amihez nyilván helyben igazodni tudunk, úgy, hogy október közepe felé haladunk, az idő nagyon kevés. Tehát ha megtenné, hogy erről, legalább a fő vonalairól kaphatunk! Ezzel szerintem minden felírt kérdés vonatkozásában segítséget nyújthat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Magamnak is szót adnék, utána Révész Máriusz, Hiller István, Pichler Imre, Kolber István kért még szót.

Sokat vitatkoztunk itt erről az egész államosításról, nem fogjuk most ezt előrehozni, hogy ki mennyiben ért vele egyet, mennyiben nem, jó megoldásnak tartjuk-e vagy sem - én magam nem tartom jó megoldásnak, ez nem meglepő újdonság. 407 milliárdot látunk most a költségvetésben, 425 lenne az optimális. Gondolkodtam mindig, hogy mire elég ez a pénz, mert 900 milliárdra vesszük az egész közoktatást, az eddigi normatívát és az önkormányzati ráfordítást, ez 15 évfolyam, hogyha az óvoda három évét is beleszámoljuk, ebből az óvodát nem finanszírozza, nem ilyen módon finanszírozza, vagy nem a KIK-en keresztül finanszírozza a költségvetés, hanem továbbra is normatív módon, és ott az önkormányzat továbbra is hozzájárul. Három tizenötödöt, azaz egyötödöt le kell vonni a 900-ból, akkor marad 720 milliárd, ami durván a közoktatás, de az óvoda nyilván egy kicsit olcsóbb, feltehetően tehát inkább 750 milliárd felé tolódik el, de az egyszerűség kedvéért számoljunk 720-at!

Ennek a bérhányadát, ha ezzel a szokásos 80-20-szal számoljuk, akkor az jön ki, hogy olyan 144 a dologi, körülbelül 150, és 570 kellene hogy legyen a bér. Nyilván ez csökken annyival, amennyiben az egyházi iskolák bérét nem a KIK-en keresztül, a magánalapítványiak bérét nem a KIK-en keresztül adják, de mégis ehhez képest a 407-nél itt van egy 170 milliárdos lyuk, ami tartok tőle, hogy az alapítványi, az egyházi, magánintézmények bértömege nem tesz ki ennyit. Ráadásul még hozzászámolom azt is, hogy a KIK-nek nemcsak bért kell fizetni, hanem a 3000 fő alatti települések számos iskoláját fűteni, világítani, karbantartani, ott a dolgozók bérét, az étkezést, mindent vinni.

A törvény szerint a KIK dolga a szakmai feladatok ellátását szolgáló megyei pedagógiai intézetek, illetve pedagógiai kabinetek létrehozása. A rendelet megszületett, ami ezt leírja, én érdeklődéssel néztem, hogy három szobából kell hogy álljon feltétlenül a mi pedagógiai kabinetünk és 13 fővel kell működnie. Miért nem lehet egyterű iroda? Ez egy zárójeles kérdés, félretettem. De eddig nem volt egy kabinet alkalmazottja sem az önkormányzatnak, tehát ilyen létszámmal nem gazdálkodtunk. Ez feltehetően pénzbe kerül.

A szakfeladatok ellátása szintén, tehát nevelési tanácsadó, logopédiai szolgálat, SNI-s gyerekek, ezt szintén akiknek kell üzemeltetnie, fenntartania, üzemeltetni és fenntartania kell a saját intézményrendszerét. Tehát én nagyon kíváncsi lennék, hogy mire elég ez a 407 milliárd forint meg 422 milliárd, mert jóval többnek tűnik az ellátandó feladat, mint a rendelkezésre álló pénz, és egy kicsit aggódunk emiatt. Aggódunk, nehogy aztán később derüljön ki.

Még egyszer mondom: ezt a munkát mi itt el szoktuk végezni, húzogatjuk a 10-20 ezer forintos normatívákat, szorozgatjuk jobbról balra, a parlamenti vitában módosító javaslatokkal csiszoljuk. Lehet, hogy csak a tehetetlenség meg a hiányérzet mondatja ezt velem, de én nem vagyok nyugodt a tekintetben, hogy minden feladatra van-e elegendő forrás ebben a nagy számban, mert látszatra egy nagy szám a 400 milliárd, de valójában ez nekem kicsinek tűnik.

Tehát ha mondanál erről valamit, Aranka, hogy mégis mire, mennyit szántok, hogyan van ez felosztva? Tervezni kell, nyilván nem könnyű a 3 ezer főnél, de felteszem, azt azért tudjuk, hogy hány 3 ezer fölötti település van, annak hány iskolája van, annak mennyi volt a fűtésköltsége. Tehát ők szerintem mind át fogják adni, ami mozog, hogy a 3 ezer fölöttiek közül hány az, aki nem tudja. Ott is azért lehet számolni, hogy hány önhikis település volt, a 3200 településből 1500 önhikis volt durván, azok feltehetően odaadják a fűtést, mert eddig se tudtak mit csinálni. Tehát hányval számoltok? Akkor egy kicsit látnánk előre, hogy mégis mik ezek a terhek.

Nem látjuk, hogy az egyházi iskolákban dolgozók bérét mennyivel kalkulálja a költségvetés, vagy legalábbis én nem tudtam ezt kivenni. Ugyanígy a szakképző intézményeknél. A szakképző intézményeket ti tartjátok fenn, a magániskoláknál ki köti végül is ezeket a közoktatási megállapodásokat? Az EMMI vagy a KIK? Mert attól függ, hogy ki fizeti a számlát. Ha a KIK köti, akkor ti fizetitek, ha az EMMI, akkor annak ott kellene megjelenie, a magániskolák, alapítványi iskolák, nem egyszer nagyon fontos feladatot ellátó intézmények pénzének, és egyelőre nem találjuk a nyomát.

Mi is számos ilyen életszerű kérdéssel találkozunk, nekem a legmeglepőbb az volt, amikor megkérdezték az igazgatók, hogy jó, és a fénymásoló patront ki veszi? Mondom, az attól függ, hogy az étkezés, a menü van rajta, mert akkor mi, ha viszont a feladatlap, akkor pedig Arankáék, mert akkor a pedagógiai munka része, ha feladatlapot másolunk, ha az ebéd van rajta felsorolva, a vega menü, akkor pedig a fenntartás, a működtetés dolga. De nem lesz könnyű a dologit sem külön szedni, mert bizony, van a pedagógiai munkához kötődő dologi költség is, jelentős, országos méretben meg különösképpen.

Ha már itt tartunk az országos méretnél, van egy közbeszerzési törvény, ami onnét kezdve, hogy egybeszámítunk járásokként és országosan, eddig a vécepapír-gurigák nem érték el a 7 milliós beszerzési határt, most el fogják, vagy nem tudom, hogy még mi mindent kell beszereznie majd közbeszerzéssel a szervezetnek. De tartok tőle, hogy ha ezen januárban kezdünk el gondolkodni, akkor késő lesz, mert láttunk már közbeszerzést, hogy az mennyi ideig bonyolódik, anélkül, hogy bárki vitatta volna egyébként az eljárást.

Tehát minden alól felmentést fogunk kérni, mert az meg szintén egy kicsit mókás, vagy pedig felkészülünk erre, hogy mit közbeszerzettek az oktatás terén ezentúl az egységesen kezelt szervezet?

Felírtam ezt a mondatot, nagyon szakszerű volt, csak nagyon megrázott többünket, hogy járási székhely önkormányzat infrastruktúrájára terveződik a dolog. Miért is? Tehát van olyan járás, ahol 30-40 település van. Miért a székhelytelepülés infrastruktúrájára tervezzük a KIK helyi fiókját? Kiszúrtunk vele, hogy ő a székhely?

Ezek az önkormányzati alkalmazottak általában nem színtiszta oktatási irodák, oktatás, ifjúság, kultúra vegyesen, művelődéssel egyben. Ha most ezeket elviszi a törvény, az átadás-átvételi törvény, ki fogja ellátni a megmaradó ifjúsági, sport, művelődési feladatokat az önkormányzatoknál? Mert azt nem hiszem, hogy én majd adhatok a KIK alkalmazottjának közművelődési feladatokat továbbra is. Sok rugalmasság van a magyar közigazgatásban, de ekkora nincs, tehát ezt nem hinném. Tartok tőle, nem tudom, hogy valóban olcsóbb lesz-e így a rendszer, vagy drágább.

Felvetették többen az EU-s programokban részt vevő intézmények finanszírozását. Én azt nem tudom, hogy mint az államigazgatás része, a KIK pályázhat EU-s programokra? (*Dr. Kolber István: Elvileg nem.*) Mert az iskoláink pályáztak idáig. Kiemelt programban

részesülhet kormánydöntés alapján, az más dolog, arra bárki, most is vannak minisztériumi háttérintézmények, persze, de hogy normál pályázaton indulhat a központi államigazgatás valamely szerve, azt nem tudom, hogy hogyan. Illetve nyilván ezeket a szakmai programokat át kellene hogy vegye a Klebelsberg, nemcsak az ellenőrzését, hanem a finanszírozását is. Ha ezek után nem az önkormányzat dolga ennek a tartalomnak az irányítása, felügyelete, nem tudja ezt garantálni, akkor nyilván a pénzügyi terhet sem. Tehát ezt fogják felvetni sokan.

Az, hogy ki munkáltatja a pedagógust, Pánczél Károly vetette fel. Nyilvánvaló, hogy a kérdés mögött nem egy teoretikus érdeklődés az, vagy irányítható-e a pedagógus, vezényelhető vagy nem vezényelhető az egyik iskolából a másikba. Mind a kettő mellett szólnak érvek, a vezényelhetőség mellett is, hiszen vannak kisiskolák, amelyek épp csak ki tudják adni az óraszámokat és nyilván van érv amellel is, hogy ne bontsák meg az intézmény szakmai autonómiáját és a pedagógusok munkáltatója az igazgató legyen. De itt most egyszerre van jelen két álláspont, most a KIK vezetőjének az álláspontját szeretnénk tudni, még ha ez nem is lesz teljesen végleges vagy bizonyos.

Hogy az önkormányzatok hozzájárulhatnak-e az állam által irányított, fenntartott intézmények működéséhez? Dúró Dóra utalt rá, hogy az állami feladatellátás egyik legfontosabb érve az, hogy kiegyenlítsen. Ha az önkormányzatokkal szemben az volt az érv, hogy nagyon eltérőek a jövedelmi helyzetük tekintetében, van, amelyik tud adni, van, amelyik nem tud adni, az állami fenntartás mellett pedig az volt az érv, hogy az állam képes egy egységes és egységesen magas színvonalat garantálni, akkor ezt szolgálja vagy lazítja az önkormányzati kiegészítés rendje? Nagy kérdés, hogy a 40 óra, a 32 óra, a 28 órás beosztású pedagógusnak az önkormányzat adhat-e pluszszereződést. Nem mindegy, hogy ha el is fogadjuk azt, hogy az önkormányzat vásárol pluszszolgáltatást, azt megteheti-e úgy, hogy az ügyis az iskolában lévő pedagógusnak ad megbízást, vagy azt mondjuk, hogy az állami pedagógusnak nem adhat megbízást, mert az a mi pedagógusunk, annak az idejét majd mi beosztjuk, bízd csak ránk, kedves önkormányzat, te pedig vedd fel magad azt, akit akarsz, és azzal láttasd el a feladatot. Ez két nagyon különböző jövőt tételez, de ez nyilván már most kérdés, mert érdekli az iskolákat az a kérdés, hogy a meglévő csoportbontások, szakkörök, nyelvi fakultációk kapcsán alkalmazott pedagógusaiknak mi lesz a sorsa, még ha nem is most januártól, mert feltehetően most a status quót finanszírozzuk vagy próbáljuk finanszírozni, de mondjuk később mi lesz a sorsuk. Köszönöm szépen.

Révész Máriusz, aztán Hiller István.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Tisztelt Igazgató Asszony! Nekem is van néhány kérdésem, meg néhány aggályom is. Ha januárban töltik fel teljesen az álláshelyeket, akkor az szerintem óriási gondot fog jelenteni, már csak azért is, mert hogyha átveszik akár az összes önkormányzatnál az oktatással foglalkozó alkalmazottakat, akkor is nagyon jelentős változás lesz, hiszen teljesen másképp fog működni a rendszer, teljesen más lesz az igazgatóknak a feladata, szerződéseket kell kötni. Tehát ha januárban átkerül az összes iskola, és januárban fognak bemenni először a munkahelyükre az emberek, akkor ott komoly gondok és fennakadások is előfordulhatnak. Van-e valami elképzelésük arra, hogy ezt akkor hogyan fogják kezelni? Ráadásul ahogy a létszámokat kaptuk, sokkal nagyobb létszámmal állna fel a tankerületi igazgatóság, mint ahányan mondjuk az önkormányzatnál az oktatási irodán, oktatási osztályokon, főosztályokon dolgoztak, ráadásul - ahogy Pokorni elnök úr is elmondta - az oktatási irodán, ügyosztályon, főosztályon, legalábbis kerületi, városi szinten nagyon gyakran olyan emberek is dolgoztak, akik nemcsak oktatással foglalkoztak, hanem mondjuk művelődéssel, sporttal, ifjúsággal, s a többi. Valóban az tehát itt a következő kérdés, hogy hogyan lesz ebből létszám-megtakarítás.

Az interjújából kiderül az is, hogy azt mondta: szakmai tanácsot kaphatnak a gyerekek egyébként minden járásközpont tankerületben. Nálunk, Kőbányán, de azt hiszem, elég sok

más helyen is az volt, hogy a szakmai tanáccsal az oktatási iroda nem foglalkozott, az a pedagógiai szolgáltatónak a hatáskörébe tartozott. Hogyha a szakmai tanács a járásközpontú tankerületben lesz, akkor mi lesz a pedagógiai szolgáltatók sorsa, viszonya? Lehet, hogy azok is be fognak menni a tankerületi igazgatóságba? És hogy fog működni ez az egész rendszer?

Én is meg akartam kérdezni azt, hogy hogyan fog változni az intézményvezetők munkáltatói feladatköre. Egy konkrét példát szeretnék elmondani: januárban egy tanárnő elmegy gyesre, mondjuk január 1-jén, hogyan fog tudni mondjuk valaki a helyére kerülni? Az igazgatónak meg kell keresnie azt az embert, akit épp azokban a pillanatokban fognak felvenni, és akkor majd az fogja intézni a dolgot? Lehet itt egy-két probléma ezen a területen, ezen a területen is.

A túlmunka elrendelése, a helyettesítési rendszer működése a tankerületekre hárul. Erre is szeretnék rákérdezni, mert ez is elég furcsa, hiszen akkor - hogy mondjam? - az intézményvezető hogyan fog ebben az egészben részt venni? Azért az nem kis bürokrácianövelés lesz, hogyha minden ilyen ügyben, amikor beteg valaki, az is idetartozik, ha valakit be akar osztani helyette, az is túlmunka elrendelése lesz, akkor kell egy levelet írni a tankerületi igazgatóságnak, amely azt jóváhagyja, akkor ez komoly aggályokra ad okot, de lehet, hogy az ilyen típusú túlmunka elrendelése nem a tankerületekre, hanem az igazgatókra fog maradni. Ha erre is rákérdezhetnék, hogy ez hogyan fog menni.

Ugyanide tartozik, hogy ha az igazgatóknak nincs munkáltatói jogkörük, az önök szerint nem fog-e problémát jelenteni, hiszen akkor mondjuk a jutalmazás meg minden olyan eszköz, ami az intézményvezető kezében volt, gyakorlatilag kiesik a kezéből. Nem biztos, hogy mondjuk én szívesen lennék így iskolaigazgató, munkáltatói jogkör nélkül mondjuk 40 tanárt, plusz még azt a technikai személyzetet, amelynek aztán végképp semmi köze nincs az iskolához. Itt tehát ismét komoly problémák vannak.

A mi önkormányzatunk, Kőbánya, de sok más önkormányzat is így van, amely anyagilag megtehetette, sok pluszlehetőséget biztosított a kerületi iskolákban, nálunk például volt úszásoktatás, logopédus foglalkozott a gyerekekkel, egy évvel korábban kezdődött a nyelvoktatás. A polgármesterünk meg a képviselő-testület is nagyon fél, hogy mi lesz januártól. Januártól külön szerződést kell kötni? Csak itt az a gond, hogy épp a viszonylag jobb módú önkormányzatoktól nagyobb lesz az elvonás, tőlünk nagyobb összeget fognak elvonni a költségvetés átalakítása során, és innentől kezdve hogyha mondjuk januártól ezeket a pluszszolgáltatásokat nekünk kellene fizetni, akkor kétszeresen is nehéz helyzetbe kerülhetünk. Mert egyrészt több pénz kerül elvonásra tőlünk, másrészt meg még egyszer ki kellene fizetni azt a szolgáltatást, amit eddig kifizettünk, és nagyon könnyen előállhat, hogy a kettőre együtt így már nem lesz pénz. Év közben azt mondani a gyerekeknek, hogy eddig volt öt angol órát, januártól csak három lesz, eddig járhattál ide, most nem járhatsz, eddig az óvodában mondjuk két logopédus 22 órában foglalkozott a gyerekekkel, most pedig erre 14 óra lesz, ez szerintem hihetetlen veszélyeket hordoz magában, hogyha ebbe belemegyünk. Úgyhogy én őszintén remélem, és nagyon nagy örömmel hallanám, amit Pokorni elnök úr is kérdezett, hogy a status quót finanszírozzuk legalább a második félévben, vagy pedig már itt az önkormányzatokra is teher hárul.

Még egy probléma, amivel ma szembesültem: az iskolában, ahova a gyermekem jár, mondta az igazgató, hogy gyakorlatilag minden januárra átnyúló szerződést felmondanak: tornaterem kiadása, számítástechnika-terem kiadása, és a többi, és a többi. Az a kérdés, hogy ezeket a szerződéseket hogyan és ki fogja megkötni. Az intézményvezetők úgy értelmezik, hogy ez nem az ő feladatuk lesz. Ha az önkormányzat feladata lesz, akkor az önkormányzat most minden... Nem lesz működőképes, az önkormányzat, legalábbis egy Kőbánya nagyságú önkormányzat képtelen lesz erre, vagy komoly apparátust kellene arra biztosítani, hogy akkor a terembeadásokat, a tornaterem-kiadásokat központilag kezeljük, tehát hogyha

valaki ki akarja venni a tornatermet, akkor annak be kell menni az önkormányzathoz? Ez nem lesz működőképes.

Tehát szerintem ebből a feladtból egy intézményvezető vagy az intézmény valamely alkalmazottja, akihez persze az önkormányzatnak tudom, hogy papíron nem lesz köze, nem lesz kihagyható. Az pedig szerintem, ha mondjuk a tornatermeinket, a számítástechnikai termeinket nem adjuk ki, az megint egy nagyon jelentős visszalépés lenne az elmúlt időszakhoz képest.

Én többet nem is akarok kérdezni, mert már azt hiszem, így is többet kérdeztem a kelleténél, de úgy sejtem, hogy képviselőtársam itt még fogják folytatni a kérdések sorát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hiller István!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Én is abban a helyzetben vagyok, hogy mivel dolgoztunk együtt, tegező viszonyban vagyunk, és ne fordítsunk ezen, úgyhogy a többi jelenlévő miatt mondom, hogy mi megbeszéltük, hogy különböző körülmények változhatnak, de a tegező viszonyt fenntartjuk. *(Osztolykán Ágnes: Ez fontos!)*

ELNÖK: Egy bizonyos életkor után fontos. *(Derültség. – Osztolykán Ágnes: Értem.)*

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Nem kívánok az elnök úr véleményéhez hozzáfűzni semmit *(Derültség.)*, mert túl nagy lenne az összhang, és mivel az előző mondatot megfogalmazó hölgy volt, úgy különösképpen nem. Tehát így van, ahogy azt az elnök úr mondta, és még egy darabig ne is tapasztald ezt.

Nyilván abban nincsen semmi titok, hogy mi ezzel az egésszel, tehát nem a részletekkel, hanem az egésszel nem értünk egyet. Ez egy elhibázott irány, de mivel ezt számos alkalommal kifejtettük és el is fogom mondani, te pedig itt az egyik, sőt a nagy végrehajtó központnak vagy a vezetője, ezért a végrehajtás, mint ahogy a kérdésekből is kiderült, a felelősséged, és nem az irány megszabása.

Természetesen részt veszel benne, nyilván amikor elvállaltad, akkor ezt tudtad, de nem tőled gondolom, gondoljuk azt az irányt számon kérni, aminek egészével nem értünk egyet.

Az, hogy kormánypárti képviselők, akik döntő többségében idáig szóltak, kormánypártiak voltak, polgármesterek ennyire nem értik, hogy mi az a helyzet, amit majd meg kell oldaniuk, az azért nagyon sok mindent megmutat. Nyilván ezen a rendezvényen is nem egyszerűen csak oktatáspolitikusként ülnek itt, hanem mint akik a saját településüket holnap kell hogy vezessék. Én nem fogom megismételni azokat a gyakorlati kérdéseket, amiket elmondtak, mert akkor legfeljebb nem 53-ra kellene válaszolnod, hanem 54-re. Én úgy gondolom, hogy ez nem csiszolható. Nem úgy gondolom, hogy egyébként, ha jól dolgoztok, ha majd még meg nem született jogszabályok megszületnek, meg majd gyakorlat is lesz, meg aztán az is ki fog derülni, hogy hogyan viszonyul a járás vezetője a tankerület vezetőjéhez, hogyan fog viszonyulni a gazdasági vezető, akit beküld az iskolába a polgármester meg az igazgató, hogy ebből kialakul egy gyakorlat, én azt gondolom, hogy ez akkor sem csiszolható.

Ennek van egy mechanizmusa, amiben úgy gondolom, hogy az a feltételezés, hogy valamiféle központi intézmény egységesen kezelni tudja ezt a valóban hihetetlenül bonyolult rendszert Kisvárdától Nagykanizsa sajátosságáig, ez szerintem életidegen.

Azt gondolom, hogy ez nem működőképes. Az egész elképzelés arról szól a finanszírozás tekintetében is, hogy akiknek jobban megy, ha azoktól elveszünk, akkor emelkedni fog a színvonal a annak, azoknak, ahol gyengébbek a feltételek. Ez egy teljesen rossz irány, ez nem így van.

Sajnos, az a helyzet, hogy ez nem kiegyenlítés, ez a fajta mechanizmus nem működik. Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy minden irányítási struktúrában Közép-Európában,

de főleg Magyarországon, rendszerváltáson innen és rendszerváltáson túl, amikor egy kaotikus helyzet kialakul, vagy hogy ne politikus fogalmakkal éljek, amikor nem világos helyben a felelősség-megosztás, akkor a felelősségvállalást nyomják felfelé, nem vállalnak semmit. Először nem fogja elvállalni azt a kérdést, hogy ha ki kell értesíteni 120 szülőt, ki fizeti a bélyeget. Majd igényli, hiszen igényelni kell, az iskolának ugyanis semmilyen költségvetése, semmilyen gazdálkodási joga nincs.

Utána rájön, hogy ebből neki csak problémája származik, és ez a probléma majd megy egy szinttel följebb, és ott megint. Ezért gondolom a mechanizmust elhibáztottnak. Nem fogsz tudni minden elromlott Xerox-gép ügyében a Klebelsberg Intézet vezetőjeként te dönteni. *(Marekné dr. Pintér Aranka: Nem is akarok.)* Azt én elhiszem, hogy nem akarsz, a dolog sajnálatos módon nem választás kérdése. És ez nem politikai berendezkedés, ez bizony, sajnálattal mondom, évszázados mechanizmus.

Amikor közösen úgy gondoltuk, hogy az önkormányzatiság jobb rendszer, mint a centralizált állam, akkor ennek többek között az volt az elképzelésének a közepén, hogy akiket helyben választanak, azoknak helyben viselve a felelősséget kell tudni és lehet elszámolni. Ezt rúgjátok fel.

Sajnálatos módon, te magad is ezt a fogalmat használod, látom, hogy kell gondolkodni vagy próbáld a feladatodat rendszerbe foglalni, hogy házmesterek lesznek a polgármesterek. Ezt mondtad. *(Marekné dr. Pintér Aranka: A fenntartóváltásra mondtam.)* Fenntartóváltás esetében. Igen, nem a polgármester, de házmester, mindegy.

Lehet látni, hogy mit kell csinálni, valakinek el kell látni ezt a feladatot. Érthető. Azt kell mondanom, hogy itt érdemes lenne, én megtettem, érdemes lenne elvégezni azt is, mert szerintem is ez a költségvetés nincs rendben, tehát az istennek nem jön ki, hogy ha összevetem, hogy egyébként megtörténik a 2012-2013-as tanévkezdés, ez volt szeptember 1-jén, ennyi gyerekekkel, ennyi iskolával, ennyi önkormányzattal, ennyi forrással. Majd utána történik egy közoktatáson belüli rendszerváltás, egyébként a gyermekek száma, a pedagógusok száma, az iskolaépületek száma tanéven belül legalábbis konstans. Ha ezt végigviszed és hozzárakod a költségvetést, nem fog kijönni az a szám, amit mondasz. Egész egyszerűen nem jön ki. *(Pokorni Zoltán távozik az ülésteremből.)*

(Az ülés vezetését dr. Pószán László, a bizottság alelnöke veszi át.)

Akkor nyilván a feltételeken kell változtatni, ahhoz, hogy két dolog lehet. Vagy megemelkedik ez a költségvetés arra a minimumszintre, ami a bázis, vagy változnak a feltételek. A feltételek változása azt gondolom, hogy leírásra került. Itt a bizottság ülésén is beszéltünk egy tanulmányról, ami durván egy évvel ezelőtt úgy tűnt, hogy arról nem is tud senki, és nem felelevenítve az akkori vitát mondom, hogy az volt, hogy az titkos, és annyira titkos, hogy a vezető sem tud róla. Abban van egy összefoglaló táblázat. Kérem szépen, hogy azt az összefoglaló táblázatot a mellette lévő összegekkel együtt tessék összeadni, és megnézni, hogy mi a vége, mert rémületesen fog hasonlítani arra a költségvetésre, ami a rendelkezésedre áll.

Ezt a tanulmányt nem mi csináltuk, ezt a tanulmányt a kormány egy háttérintézménye készítette a tavalyi évben. Én úgy látom, hogy a pénzügyi vagy a pénzügyekért felelős vezetésnek nagy hatása volt, van erre, és miközben itt megfogalmazódnak oktatási célok, azt látom, hogy sorban ennek a pénzügyi tanulmánynak a hétköznapi lépései következnek be.

Aztán hogy egyébként mi az, amit sikerül előadni az oktatási államtitkárság és annak intézményei részéről, az egy dolog, de aztán elérkeznek az a), b), c), k), l), m) pontokhoz, és a végeredmény valahogy mindig az.

Értem persze, hogy itt nem különálló ágazatok vannak, hanem egy kormányzat, csak akkor mindazt, amiről most beszélünk, érdemes úgy, egymás között is bemutatni, és úgy

vitatkozni róla, hogy annak a megfogalmazott tanulmánynak a célja az, amit egyébként az oktatásügyben - hosszan sorolható, hogy milyen okok miatt - meg kell csinálni. Mert én úgy látom, hogy itt igazából jelentős személyiállomány-csökkentés és jelentős forráskivonás történik, és erre különböző, nem ezt kimondó intézkedések történnek. Mert hogyha ugyanaz a szerkezet, legyen az egy önkormányzati szerkezet és egy nagyon nehéz év költségvetése, akkor ez, ha nem is egyszerűen, de összevethető: ennyi önkormányzat, ennyi gyerek, ennyi tanár, ilyen feladatok, az egyik évben A mennyiségű pénz, a másik évben B mennyiségű pénz. Azáltal, hogy a szerkezetben történik egy rendszerváltás a KIK belépésével, ez sokkal nehezebb, de a feladatok, a gyerekek mégis csak ott vannak az iskolában, és én úgy látom, hogy szinte minden egyes megoldandó feladat mögött az van, hogy ez az elképzelés a finanszírozás szempontjából csökkenjen. Erről is lehet vitatkozni, csak akkor ehhez, ezért nem kell megcsinálni a KIK-et. Én úgy látom, hogy nagyon sok esetben eszköz vagytok, hogy ez az egész tulajdonképpen erről szól.

Végezetül... Azt akartam mondani, hogy sok szerencsét, de ez e tekintetben túlságosan személyes lenne tőlem, mert abban, amit feladatként elvállaltál, ami ennek az egésznek a dolga, abban én nem hiszek. Úgy gondolom, hogy nem is fog működni. Az igen, hogy azért különböző módon érdemes tenni, hogy a rendszer a működőképességét ne veszítse el, mert én úgy látom, hogy ez veszélyben forog.

ELNÖK: Bejelentkezett még Pichler képviselő úr, utána Kolber István, aztán pedig megadjuk a válaszadás lehetőségét Pintér Arankának. Parancsolj, Imre!

PICHLER IMRE LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Én rövidebben fogok fogalmazni. Az esélyegyenlőségről már beszélt itt az elnök úr is, meg már többen is említették, de mielőtt erre rátérnék, azért hadd említsek meg egy olyan..., mondhatom, hogy nem régi történet ez, csak az elmúlt 40 évet, amikor a párttitkár bejött az iskolába, vagy éppen a megyei főnhatóság, és azt mondta, hogy ez van, ezt kell szeretni, és akkor azt kellett szeretni, és semmilyen megfontolás nem volt benne. Most félünk egy... *(Közbeszólásra.)* Majd mindjárt elmondom. Alapjában véve a rendszerváltás éveiben, mondjuk '92-93-ban az én iskolámba 600 tanuló járt, és amikor végre szabad kezet kaptunk arra, hogy netalántán tényleg az iskola is produkálja azt, amit a szülők elvártak, és azt mondták, hogy ide fogjuk adni a gyerekünket, mit ad isten, ez a létszám felment 1100 főre, és ez egy olyan innovatív periódusa volt az intézménynek, mert nem mondta meg a párttitkár, meg nem mondta meg senki alapjában véve, hogy csak ezt szabad oktatni. Én úgy gondolom, hogy most megint ott állunk egy ilyen nagyon nagy probléma előtt, hogy, igen, elvárható, hogy változtassunk azokon az oktatási feltételeken, amelyek között voltunk az elmúlt 40 évben, aztán most, az utóbbi 10 évben. És nem véletlenül említtem én az esélyegyenlőséget, hiszen ha a hátrányos helyzetű térségeket figyelem, akkor nem sok minden történt. Én ott élek az Ormánság szélén, Szigetváron, hadd ne mondjam azt, hogy nemhogy szűkülne az Ormánságban élők szegénysége, hanem egy kicsit mint hogyha terjedt volna az utóbbi tíz évben, és nem az előző kormányra akarom én most ráhúzni a vizes lepedőt *(Dr. Hiller István: Nyugodtan!)*, bár rá lehet *(Közbeszólás: Már hiányoltam!)*, de ettől függetlenül azt mondom, hogy sok ígéret volt az elmúlt időszakban, és semmi sem történt.

Most végre elindult egy olyan program, amire szeretnék célozni itt: a parlamentben megszavaztuk a hátrányos helyzetű térségnek számító Ős-Dráva programot, amiben van egy 25 milliárd forintos fejlesztés - azért ez nem kis pénz. Én nagyon remélem azt, hogy ez az oktatásra is ki fog terjedni. Nagyon csodálkozom azon, hogy az alelnök asszony nem tette fel kérdésként, hogy egyáltalán a hátrányos helyzetű térségekben az esélyegyenlőség hogyan fog megvalósulni. Ezt csak úgy melleleg jegyeztem meg, hiszen változatlanul állítom azt, hogy az utóbbi időben ezekben a térségekben tényleg nem sok minden történt. Nagyon remélem,

mondom még egyszer, és hangsúlyozom, hogy erre szeretnék választ kapni, hogy ezek a hátrányos helyzetű térségben lévő intézmények hogyan tudnak egyáltalán megmaradni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kolber képviselő úr következik, utána pedig lezárjuk a kérdések körét. Tessék parancsolni!

DR. KOLBER ISTVÁN (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Alelnök Úr! Elnök Asszony! Én fájó szívvel, de szemben ülő képviselőtársaim súlyos aggodalmához és kérdésfolyamához szeretnék csatlakozni. Megvallom őszintén, tényleg már-már sajnálom az elnök asszonyt, annyi megválaszolhatatlan kérdést kapott, hogy legszívesebben azt az ügyrendi javaslatot tenném, hogy ne várjunk választ ezekre, de most ezt akár vegyék komolyan (*Michl József: Én kíváncsi vagyok!*), mert ennyi kérdésre nem lehet választ adni. Inkább azt mondanám, hogy raktározza ezt el, dolgozzák fel, és tevékenykedjenek úgy, hogy ezekre lehessen választ adni, illetve hogy ne merülhessenek fel ezek kérdésként. Ez a rendszer nem tehető működőképpé három hónap alatt. Ahol ennyi kérdés merül fel, ott kizártnak tartom, hogy ezt meg lehet csinálni, bármilyen erőfeszítést is tesznek. (*Pokorni Zoltán, a bizottság elnöke visszatér az ülésterembe.*)

(Az ülés vezetését Pokorni Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

A megkapott tájékoztatóban szerepel egy mondat, amely úgy szól, hogy az állam a kistelepülések működtetésifeladat-átvételével a települések továbbélését tudja elősegíteni. Ha önöknek ezzel ez az egyik célja, azt gondolom, hogy ez egy magasztos cél ugyan, de ez egy tévút. Most önök komolyan azt gondolják, hogy a működtetésifeladat-átvétel az, amivel a településeket meg lehet menteni? Nem a földkérdés, nem az agrárium, nem a vidékfejlesztés, nem az oktatás egésze, nem a munkahelyteremtés? - és folytathatnám tovább. (*Cseresnyés Péter: Rossz irányba mész!*)

A másik ilyen rögzített cél itt az, hogy ez a működtetésifeladat-átvétel erősíti a települések együttműködését. Itt is az a probléma, hogy az egész önkormányzati rendszer éppen egy ellentétes irányú változást hozott. A korábbi társulásos együttműködési rendszer helyett egy állami, centralizált, államosítási irányba mozdult el, ahol az oktatással kapcsolatosan például a helyi közösségek, az önkormányzatok feladata, felelőssége és kötődése csökkent. Ezek így nagyon szép célok tehát, de azt gondolom, hogy hamisak.

Két témával szeretnék foglalkozni: az egyik a költségvetés, a másik pedig az intézményrendszer ügye. Többen érintették itt azt a bizonyos 407 milliárd forintos kérdést.

Itt én alapvető dolognak azt tartom, hogy most tényleg nekiszegezzük elnök asszonynak ezeket a kérdéseket, hogy ez elég-e, és így tovább. De itt tulajdonképpen a költségvetésről van szó, tényleg nem helyezhetjük ezt a felelősséget viszont az ő vállára. Ő erre nem tud válaszolni.

Amikor elnök úr nem volt bent, azt a javaslatot tettem félig-meddig komolyan, tréfásan, hogy ne is várjuk el a választ az elnök asszonytól, mert nem lehet ezekre a kérdésekre válaszolni.

ELNÖK: Azért módot adjunk neki.

DR. KOLBER ISTVÁN (független): Ez a költségvetés tényleg ezt mutatja meg, hogy ez nem az ő felelőssége. Nyilvánvaló, hogy a költségvetés, amely húzódik, halasztódik, felesleges volt a nyár folyamán költségvetéssel foglalkozni, ma is tele van bizonytalansággal, lyukakkal, ismertek azért ezek a dolgok. Ráadásul ez az egész rendszer elválaszthatatlan az

önkormányzati finanszírozás ügyeitől. Azt gondolom, a polgármesterek világosan megfogalmazták az ebbéli bizonytalanságot. Bizonytalanság van, félelem van, hogy mi a csuda lesz itt január 1-jén. Az, hogy feladat-finanszírozás, körülbelül ennyit látunk és ennyit tudunk az önkormányzatok pénzeiről, működéséről és bizony, ez azt gondolom, hogy nagyon kevés. Ezek nélkül ez a rendszer nem rakható össze, és amennyi időnk van, az kevés.

A másik a hálózatnak az ügye. Egyrészt az anyag is utal az oktatási törvénynek azon passzusára, hogy 8 tanuló esetében a településen alsó tagozatos iskolát kell fenntartani. A kérdés az, hogy önök mekkora hálózattal számolnak, mert azt látom, hogy az önkormányzatok nyilatkozatait még nem dolgozták fel, ha jól tudom, akkor szeptember végéig kellett nekik nyilatkozni.

Az is egy bizonytalan dolog, hiszen ha valakinek feladata az üzemeltetés, az átháríthatja, átadhatja, akinek nem feladata, az pedig átvállalhatja. Sokkal egyszerűbben lehetett volna ezt nyilvánvalóan szabályozni, egy nagyon átláthatatlan, kaotikus rendszer alakulhat így ki, szerintem ez nem fogja a működtetés javát szolgálni, mert ezentúl is felmerül az a kérdés, hogy önök mekkora hálózattal számolnak, a mostani hálózattal vagy itt van valami elképzelésük a strukturális átalakításra? De a 8 fős szabály alapján nyilvánvalóan azt lehet akkor feltételezni, hogy még növekedni is fog ez a hálózat. Egyszóval hogyan látja, miben gondolkodnak ezen a területen?

Több kérdést nem is merek feltenni, hiszen annyi minden megfogalmazódott. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Itt közbevettem egy kicsit udvariatlanul, hogy azért adjuk meg a módot Arankának, hogy válaszoljon, még ha István ezt lehetetlennek is érzi. A meghívott vendégeink egy része is kért szót a kérdésben, azonban én azt kérem, hogy most szülessenek meg a válaszok, és utána majd természetesen döntünk erről. Tessék parancsolni!

Marekné dr. Pintér Aranka (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ) válaszai

MAREKNÉ DR. PINTÉR ARANKA (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ): Köszönöm szépen. Miközben itt az a kérdés hangzott el, hogy kivel tegeződöm a jelenlévők közül és kivel nem, sokakkal tegeződöm, úgyhogy én tényleg szívesen felajánlom, hogy mindenkivel.

A kérdésekből is az rajzolódik ki, hogy valóban nagyon sokat kellene beszélgetnünk arról, hogy ezek a részletek hogyan alakulnak. Én azért megkísérlem a saját válaszaimat megadni a feltett kérdésekre, és bízom abban, hogy ezek a válaszok érthető módon el is jutnak oda, ahol a kérdések megszülettek.

Kezdem az elejéről, és talán a legfontosabb kérdés valóban az, hogy hogyan lesz egy rendszer igazságosabb, és hogyan tud úgy felzárkóztatni, hogy közben másoktól anyagi áldozatot követel, de mégsem szünteti meg azt a fajta sokszínűségét, ami volt.

Lehet, hogy rossz szó az, hogy egyenlő, azt hiszem, hogy úgy fogalmazott, hogy a különbségek megszűnését hogyan garantálja a rendszer. Azt gondolom, hogy egy elérhető azonos színvonalat kell garantálni a rendszernek, és nem a különbségek megszűnését, mert az a kérdés, hogy mit értünk különbségen.

Szerintem a sokszínűség különbséget jelent, de az, hogy mindenki hozzáférjen egy elvárt minőségi színvonalhoz, hogy hozzájusson ahhoz, hogy odafigyelnek rá, hogy a kistélepülésen igen, valóban akkor maradhat meg az iskola, ha átvállalja az állam a működtetését. Ha nem vállalja át az állam a működtetését, akkor nincs a településnek pénze arra, hogy működtesse, hiszen én úgy emlékszem, hogy a 2009-es tervekben pontosan ugyanez fogalmazódott meg, hogy az állam átveszi a kistélepülések iskoláit, mert nincs pénze az önkormányzatnak.

Tehát azt gondolom, hogy ezt a fajta segítségnyújtást nem szabad figyelmen kívül hagyni.

A hozzászerződés fogalma megjelent régen a jogszabályban, és ez a hozzászerződés utalt arra, hogy bizonyos önkormányzatok az anyagi lehetőségüktől függően hozzájárulhatnak a költségekhez. Én azt gondolom, hogy ebben az új rendszerben valóban az a fajta folytonos átmenet bizonyos stádiumában, amikor valóban azt a status quo-t kell fenntartani, hogy ne szűnjön meg az a fajta elindult csoportbontás, lovaglás, ilyen-olyan úszás, bármilyen szolgáltatás, ne visszalépésként éljék meg, ez a fajta lehetőség az, amit a rendszerben valamilyen módon biztosítani kell. A kulcskérdés - minden kérdés oda vetítődött ki - valóban a költségvetési része, az anyagi része.

Tehát én is azt gondolom, hogy azt a fajta egyeztetést, amire elnök úr is utalt, hogy a bizottság folytatta az NGM-mel, azt mi is folytatjuk, az én munkatársaim is, a költségvetéshez értő munkatársaim is ugyanígy folytatják az NGM-mel, és ugyanígy a források rendelkezésre bocsátását, az egyes célfeladatoknak a forrásait ugyanígy próbálják beazonosítani és megtalálni azokra a feladatokra, amelyekre eddig is ott volt.

A vidékről bejárók kérdésére a működtető hozzájárulást igényelhet a működtetéshez. Ez az, amire a köznevelési törvény felhatalmazást ad, és hallottuk azt a problémát, hogy a fizetésképtelen vagy fizetési hajlandóságot nem mutató önkormányzatok esetében ez a fajta együttműködési szándék nem valósulhat meg.

Tehát ez egy nehéz kérdés. Tehát azt gondolom, hogy ilyenkor el kell döntenie a központ, székhely szerinti önkormányzatnak, hogy ő akkor ezt a fajta együttműködést tudja-e adni a kistelepüléseknek vagy nem képes, és a saját anyagi helyzetétől függően ebben a működtetésben részt kíván, részt tud vállalni vagy nem. Ha nem, a lehetőség ott van, hogy akkor az államnak adja át az a kistelepülés a működtetését, és az állam itt is segítőkészként jön a kistelepüléshez.

Nagyon fontos kérdés és az átadás-átvételi törvénynek a fontos szabályozási eleme az uniós pályázatok továbbélése, kezelése, egyáltalán az átadás-átvételnek milyen fajta verziói születhetnek meg.

Az NFM szakembereivel ezen egyeztet a tárca, mi a tárca meghívására részt veszünk javaslattétellel, figyelemfelhívó kérdésekkel, de az átadás-átvételi törvény, mint jogalkotási feladat nem a KIK-nél jelenik meg, de aktívan benne vagyunk, hiszen a szervezet alakításához nélkülözhetetlen ez az együttműködés.

Az uniós pályázatok esetében ott tart a gondolkodás, hogy különbséget próbálunk tenni, de itt sokszereplős a rendszer. Nehezebb ez az átalakítás, mint mondjuk az egészségügyben, ahol a tulajdon és a tulajdonos szereplője is változott. Itt megmaradt a tulajdonos, megvan a működtető, és van a fenntartó. Tehát a fenntartó veszi át a szakmai feladatot, továbbviszi a korábbi fenntartóként elindított projektet, de a tulajdonosi, például infrastrukturális beruházások a tulajdonosi körnél maradnak. Tehát ebben az átadás-átvételben ezeket a különbségeket szabályozottan nyilvánvalóvá kell tenni, ez a javaslat, és itt tart az egyeztetés. Ha jól tudom, a holnapi napon folytatódik az NFM-mel.

A jogkörök, a megyeközponti és a járások, az egyéb közoktatással foglalkozó járások közötti jogkörök. Valóban életszerűtlen lenne az a helyzet, hogy elromlik valami és az igazgató pecsétes papírral fordul a központhoz és vár három hetet, mire onnan esetleg választ méltóztatnak írni az ő kérelmére.

Nyilvánvaló tehát, hogy a jogkörök delegálásával tud csak ez az óriási rendszer működni, tehát leadott jogkörben, lehetőség szerint tankerületi szinten kell mindennek megjelennie, sőt az iskola sem maradhat pénz nélkül, költségvetés nélkül maradhat, de pénz nélkül nem maradhat, mert ha éppen az a vita áll elő, hogy ki veszi a bélyeget, akkor az igazgatónak kell hogy legyen ellátmánya, ezt az NGM-mel így egyeztettük le, hogy

ellátmányt kapna az igazgató, és az ellátmánnyal elszámolva tudna olyanfajta akut beavatkozásokat végezni, amelyek a rendszer működőképességét garantálják.

A pedagógusok foglalkoztatása, illetve az órafelosztás, helyettesítés, gyesre menő pótlása kérdéskörben azt szeretném elmondani, hogy ezek addig tűnnek problémának, amíg a hétköznapi, való életet nem éljük át, vagy nem tudjuk elképzelni igazán gyakorlati szemmel. Az igazgatónak ugyanúgy felelőssége lesz az iskola működtetésében, ahogy eddig felelős volt érte - eltekintve a gazdálkodási nehézségektől. Tehát hogyha ott valaki reggel szól, hogy beteg, akkor neki kell alapvetően megoldania a helyzetet, hogyha valakit pótolni kell, akkor neki kell ezt megtennie. Hogy itt a jogkörök, a kinevezési jogkörök hogyan változnak, ezt illetően említettem még a bevezetőmben, hogy ez szabályozás kérdése, azért is fogalmaztam úgy, hogy pillanatnyilag a köznevelési törvény ott hagyta, de újragondolásra javasolt, és a személyes véleményem az - hogy arra is választ adjak, amit az elnök úr kérdezett -, az, hogy a helyettesítési rendszer szempontjából a munkáltatói jogköröket, tehát a kinevezési jogköröket, illetve az ilyenfajta helyettesítésselrendelési jogköröket, a hétköznapi időbeosztást a munkaidő-szabályozástól elválasztva, megosztva, szabályozottan meg lehet különböztetni, és az igazgatónál meg tud jelenni, ami a... most megint a működtetés, de az nem az önkormányzati működtetés, hanem az intézmény életének a szervezésével összefüggő jogkör, igen, az ott kell hogy megjelenjen, de nyilvánvaló, hogy a jogkörök bizony szintje pedig a tankerülethez tartozik. Ahhoz azonban, hogy a működtetés, mármint az intézmény életének a zavartalansága biztosított legyen, ahhoz az óratervre való javaslatétel nem azt jelenti, hogy valamilyen javaslatot elküld postán, aztán majd valamikor valaki válaszol rá, mert az az életszerű, hogy ő elkészíti a tantárgyfelosztást, de az most is fenntartói jog, hogy azt jóváhagyják. Az önkormányzatnál azok a szakemberek, akik jogutódlással átjönnek, ebben rutinosak. Itt tehát én azt szeretném kérni, hogy próbálják úgy nézni a dolgot, egy kicsit fordítva, a visszajáról: mi történik akkor, ha így maradunk, és mi történik akkor, hogyha ugyanezek az emberek ugyanezzel a rutinnal egy másfajta szervezetben végzik a felelősségteljes munkájukat? Elképzelhetetlen az, hogy ők ezt továbbviszik? Elképzelhetetlen, hogy ehhez kapnak szakmai tanácsadást, szakmai támogatást? Én azt gondolom, hogy ha így, a fonákjáról nézzük ezt meg, akkor kicsit érthetőbbé válik, és talán nem annyira idegesítő a rendszer.

A január havi bér kifizetése. A legelső egyeztetés még miniszteri biztos koromban erről szólt, hiszen a bérkifizetésben nem lehet semmiféle fennakadás, másban sem szeretnénk, de a bérkifizetésnél ez természetes követelmény. Az államkincstárral az a megállapodás született, hogy ugyan a forrás a KIK-nél jelenik meg, de a számfejtés decemberben még a kincstárnál történik meg, tehát azt a számfejtett összeget a KIK fejezetek közti átcsoportosítással átadja az önkormányzati fejezetre, hogy ez a bérkifizetés rendben megtörténhessen.

Az összetett intézmények nagyon fontos kérdését vetették fel. Ez szintén az átadás-átvételi törvényben szabályozandó, és itt megint politikai döntés szükségeltetik, hogy mi az irány. A képviselők, önök fogják eldönteni, hogy az az irány, hogy együttműködési megállapodásokkal, akár az önkormányzattal együttműködve egy ÁMK típusúval együtt maradjon a feladat, megosztva a költségeket, illetve a feladatellátásban való együttműködés legyen az irány, vagy az, hogy az átadás-átvételi törvény megnyitja a többcélú intézmények szétválasztási lehetőségét, a szervezeti különválasztási lehetőségét, és akkor ennek az időszaka jön, tehát akkor az óvoda vagy akár a más típusú intézmény ebben különválhat.

A megyei önkormányzattól visszakapott intézmények kérdésköre a szakképzés kivételével és az állami tulajdonba kerültek kivételével értelmezendő, tehát csak azok esetében merül fel, hogy neki kell nyilatkozni a működtetésről, ahol például tiszta profilú gimnáziumról beszélünk. Ahol már a megyei intézményfenntartó központ tulajdonába került, tehát állami tulajdonba került januárban, ott nem merül fel ez a kérdés. És hogy miért kerül

vissza? Azért, mert az önkormányzatok a területükön lévő és tulajdonukban lévő infrastruktúráról, intézményrendszeréről egyben nyilatkoznak, ami pontosan azt a lehetőséget zárja ki, hogy mazsoláztatva mondassa bárki azt, hogy azt már átadtam, azzal nem foglalkozom, ezt még bírom. Itt az összes, az ő tulajdonában lévő intézményről van szó, és itt a kulcsszó a „tulajdon”, tehát arról kell nyilatkoznia.

Volt kérdés a tanfelügyelői rendszer kialakításával kapcsolatban. Itt tankerületi rendszer alakul, tudom, hogy a tanfelügyelet sokaknál teljesen egybekapcsolódik ezzel. A jelenlegi jogi környezet, jogi szabályozás ezt elválasztva kezeli. Ennek a jogi szabályozása, a rendszerkidolgozás az Oktatási Hivatalnál található a jelenlegi jogi szabályozás alapján. A tanácsadói rendszer viszont ebben jelenik meg, és valóban jogos a kérdés, hogy ez a tanácsadói rendszer ebben az infrastrukturális előírási rendszerben életképes lesz-e, kialakítható lesz-e, de mi mint KIK a jogi környezet meghatározta végrehajtásban vagyunk felelősek. Én tehát azt gondolom, hogy politikusok feltehetnek ilyen kérdést, de van, aki a jogalkotásban részt vett, utána jön a központi hivatal, amely végrehajtóként jelenik meg ebben a szerepkörben, és bízom benne, hogy a lehető legjobb kivitelezésben tudjuk megoldani, nyilván a hatékonyságot szem előtt tartva.

Az álláshelyek kérdése is nagyon lényeges, mert rögtön láthatóvá válik, hogy az a létszám, amelyről beszélünk, hogy túlzó, mert nincs annyi oktatóhoz értő ember az egyes oktatási irodákon, mint amilyen létszámmal indulunk, ez azért tűnhet így, mert nemcsak oktatási referensekről beszélünk, hanem humánpolitikával foglalkozókkal, könyveléssel foglalkozókkal, jogi feladatokat ellátókról is. Itt tehát, a tankerületi igazgatóságok méretezésében a következő szempontok döntenek: hány intézményt kell működtetnie az adott tankerületnek. Például Debrecen könnyű helyzetben van, valószínűleg egyet sem kell működtetnie annak a tankerületnek, de mondjuk Miskolc környezetében van 16 kistélepülés, és Zalaegerszeg környezetében is van 13 háromezer alatti kistélepülés, ami értelemszerűen más működtetői létszámot igényel. A működtetői csoport létszám-meghatározása tehát eleve ettől függ. A szakmai munkatársaké az intézménytípusoktól, az intézményszámoktól függ. Tehát mindenütt, minden tankerületben olyan 5 főtől 10 főig lehet ezt az intézményszámtól és az ellátandó feladatoktól függően tervezni, a nagy tankerületekben, a megyeközpontiakban pedig ez egy 20-25 fős stábot jelent, hiszen ott a szakképzés működtetése a működtetői feladatban többletet hoz.

Ha az álláshelyeket nézzük - nekem még nyári adatom van -, a BM áttételes információi szerint, ez tehát nem nyilvános adat, én azt látom, hogy kizárólag közoktatással foglalkozó kolléga a megyéket végignézve 425 szerepel az önkormányzati rendszerben.

Viszont olyan, aki nem kizárólag közoktatással foglalkozik, tehát amit elnök úr is mondott, hogy sport, oktatás mellett, amihez még a kultúra is bejön, úgy pedig - a fenntartással, finanszírozással és tanügyigazgatással foglalkozó, de nem színtiszta álláshelyen - összesen 4309 fő.

Tehát ha azt nézzük, mondjuk vegyünk egy átlag önkormányzatot, ahol mondjuk vannak négyen, abból egy kultúrával, egy sporttal, szociális ügyekkel foglalkozik és kettő az oktatásüggyel, ha nagyobb az oktatási rendszer, akkor ebből úgy durva számítással el lehet jutni oda, hogy mondjuk a nem tiszta foglalkoztatottak körében a négyezernek a fele az, ami gyakorlatilag szóba jöhet. A megyei intézményfenntartó központokban pedig az oktatással foglalkozók létszáma olyan 600 főre tehető.

Tehát látható, hogy azért itt az átadás-átvételeknél, amikor a tankerületi igazgatók felveszik a polgármester urakkal a kapcsolatot, akkor a személyi állomány kialakításában ezt a fajta egyeztetést nekik kell lefolytatni. És itt rögtön szeretnék is arra választ adni, bár nincs itt a képviselő úr, hogy január 1-jével hogyan lesznek munkatársak. Úgy, hogy novemberben, decemberben a tankerületi igazgatók ezeket az egyeztetéseket lefolytatják, és nem január 1-jén fog villámcsapásként beköszönteni az a felismerés, hogy nekem hol is lesz a

munkahelyem és hol kell kezdenem, hanem értelemszerűen ezt mindenki decemberben tudni fogja, úgyhogy ez meg kell hogy történjen.

Az átadás-átvételi törvény tartalmáról. Ez ágazati feladat, a tárcák egyeztetnek, úgyhogy én Gloviczki úr feladatát nem szeretném itt átvállalni, amiről tájékoztatást tudok adni, az az, hogy itt már sokat utaltam rá, hogy mi mindent kérünk a szabályozásban. Kérjük az uniós források szabályozását, folyik az egyeztetés az elhelyezésekről, előáll az a helyzet, hogy ágazati törvények módosítását kellene itt újragondolni, tehát az önök feladata az, hogy ennek az előterjesztésnek a vitájában ezeket mérlegeljék.

A kérdések között felmerült az étkeztetés, hogy kell finanszírozni. Az étkeztetés finanszírozása önkormányzati feladat, tehát azt nem kell finanszírozni. Az étkeztetés, mint olyan, az az óvodai, iskolai, időotthonos, tehát ez az önkormányzati feladatkörben maradó témakört jelenti.

A közoktatási megállapodások megkötése eddig minisztériumi, államtitkársági feladat volt. Nyilvánvaló, hogy készül a Klebelsberg Intézményfenntartó Központtól is a módosítandó részletes szabályozás. Tehát elképzelhetőnek tartom, hogy ez a feladat idővel a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnál jelenik meg, hiszen logikusan a területen, pontosan az ottlétével, a kapcsolataiban ő van közel ahhoz, hogy ebbe beszálljon.

A működtetés és a taneszköz kérdése. Itt egy újabb szabályozási terület vetődik fel, mert ahhoz, hogy ne kelljen azon gondolkodni, hogy a fénymásoló papírt mire használjuk, feladatsorra vagy másfajta nyomtatásra, ahhoz jó lenne, ha a taneszköz fogalmát akár a NAT-hoz kapcsolódóan definiálni tudnánk, és ebben a jogszabály segítséget, kapaszkodót nyújtana, hogy ilyenfajta vitákat meg lehessen előzni.

Miért a székhelyre terveződik a tankerületi igazgatóság? Ezt nem a KIK döntötte el, a KIK a végrehajtója annak, hogy a járási struktúrára telepítődött és a járási székhelyekre telepítődött ez, úgyhogy ezt tényleg nem tudom megválaszolni.

A pályázaton való indulás és egyáltalán a pályázati források felhasználásának a rendszere ugyanígy újragondolandó az új struktúrában, ahogy ez így születik, hiszen valóban indulhat a KIK pályázaton akkor, amikor fenntartó indul pályázaton, vagy indulhat akkor, hogy ha iskola indul, de az iskolának csak a fenntartója indulhat. Tehát az egész logikát át kell fordítani arra, hogy a fejlesztések viszont célzottan oda jussanak, ahol a hátrányos helyzet, a gyereklétszám indokolja.

Mindig arról beszélünk, hogy fogynak a tanulók, és hogy ez aztán mit hoz, de arról alig beszélünk, hogy robbanásszerű növekedés is van a tanulólétszámban és pont a hátrányos helyzetű térségekben. És erre nem igazán találtunk még választ, tehát pont a fejlesztésekkel lehetne egy olyanfajta átlátható rendszerben operálni, hogy valóban a felzárkóztatás ott megtörténhessen, és ne úgy, hogy máshová pedig nem jut.

A szakmai programokat igen, át kell venni. Tehát ami megindult folyó szakmai program, át kell venni, és az együttműködési megállapodásokban novemberben, decemberben ezeket mind-mind rögzíteni kell.

Az előkészületekben ott tartunk, hogy az NFM-ből minden ilyen adatot bekérünk, talán nem titok, de az NFM-ből jön át a fejlesztésekért felelős munkatárs, tehát ez hozza magával, hogy a lehető legjobb, hozzáértő szakembereket szeretnénk a KIK operatív stábjába megnyerni, hogy valóban gördülékenyen és zökkenőmentesen menjenek a dolgok.

A pedagógus-helyettesítési rendszert érintettem, azt gondolom, hogy ezzel valóban megtakarítási elemet is lehet bevinni a rendszerbe. Tényleg úgy van, hogy kis óraszámú pedagógus kollégáknak önállóan, egy-egy települési iskolában nincs kitöltve az óraszámuk, ezért ott van egy véleményem szerint puffer, ami ha több intézményben tölti ki a kötelező óraszámát, akkor a rendszerben megtakarítást hozhat, mert azt gondolom, hogy erről is beszélünk kell. Nyilván egy rendszer-átalakításban az is cél, de a hatékonyságot nemcsak spórolással lehet növelni, hanem azzal, hogy valóban tanácsot adunk a pedagógusnak, hogy

milyen továbbképzésre menjen, hogy ingyen adjuk a továbbképzést, hogy elérhetővé váljék ez a fajta segítség. Nem a gyermek-tanácsadásról beszéltem akkor, de ha ez félreérthető volt, akkor elnézést kérek.

Vásárolhat-e az iskola szolgáltatást, illetve hogy lehet azt megoldani, hogy az iskola pedagógusait az eddig is kiemelt támogatást nyújtó önkormányzatok elismerjék? Én azt gondolom, hogy ennek a módját meg kell találni akkor, ha az önkormányzat a saját lakókörnyezetében, a saját kerületében, a saját településén el akarja ismerni ezt. Itt felvetődött olyan például, mint mondjuk Székesfehérvár esetében a kávéterem-kérdés, hogy ők még tudnak adni kávéterem-juttatást. Most generálisan az állam ettől megfoszthatja azokat a pedagógusokat, mondván, hogy a másikon már régóta nincs, vagy akkor mindenkinek ad.

Ezek különben nagyon súlyos kérdések, és azt gondolom, hogy nem az a megoldás, hogy itt van, ott nincs, hanem valahogy el kell oda jutnunk, hogy legyen. Ez most tudom, hogy megint csak utópisztikusan hangzik, de pillanatnyilag az van, hogy ami jár, azt a juttatást tudja az állam garantálni ebben a költségvetésben, ami adható, ott pedig lehet, hogy a települési polgármester megtalálja a módját, hogy a lakosság a saját pedagógusának... *(Zaj, közbeszólások.)*, a saját kerületi lakosságának juttatást adjon. Ugyanígy, amikor a II. kerületi igazgató kolléga azt kérdezte tőlem, hogy az ő fizetése ennyivel több és mi lesz akkor vele, akkor nekem az első reakcióm - ez még egy ilyen fél évvel ezelőtti történet - az volt, hogy én bízom benne, hogy az önkormányzat azért, hogy ti kulturális rendezvényt is, és a közösség életében extra munkát vállaltok, megtalálja azt a módot, hogy ilyenfajta plusz juttatással kompenzáljon.

Tudom, hogy jogos kérdés, hogy akkor hogyan lesz ettől egyenlő... *(Révész Máriausz: Elveszik a költségvetésünket. Az a baj, hogy tőlünk többet vesznek el!)*

ELNÖK: Máriausz, azt hiszem, vagy olyan rutinos képviselő, hogy akár tíz percig is fejben tudod tartani a gondolatod. *(Derűtség.)* Amikor Aranka befejezi, utána lesz mód ezeket elmondani. Tessék parancsolni!

MAREKNÉ DR. PINTÉR ARANKA (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ): Igen, sajnós, megértem a közbevetést, hiszen mindez a költségvetés függvénye. Ha nincs erre mód, akkor sajnós ki kell mondani, hogy azzal kell számolni, hogy ez a fajta plusz nem tud hozzákerülni.

A januári állásföltöltésre reagáltam, de most már bejött a képviselő úr. Tehát már decemberben lefolytatják az egyeztetéseket a tankerületi igazgatók, és ott jelenik ez meg. A létszám pedig a mik-ekből, illetve az önkormányzatok többféle státuszaiból együttesen adódik, ezt is egyedi egyeztetések előzik meg. A jogutódlás tényéről, a státuszátadásról azonban az átadás-átvételi törvénynek kell rendelkeznie.

Volt egy olyan megállapítása is, hogy hogyan tudja az igazgató majd irányítani a technikai személyzetet. Az igazgatónak, ha a működtető az önkormányzat, ilyenfajta irányítási feladata nem lesz, együttműködnek abban, hogy ez megfelelően működjön, de hogyha az önkormányzat úgy gondolja a technikai feladat ellátását, hogy öneki van egy gamesza és egy mozgó gondnoka, takarítószemélyzete, akkor úgy szervezi meg ezt a fajta feladatot. Nem biztos tehát, hogy az önkormányzat mint működtető ugyanazt a technikai személyzetet állítja oda, amit most, hiszen neki is abban kell gondolkodnia, hogy ezt hogyan tudja a leghatékonyabban ellátni.

Itt jön be a lényegesebb kérdés, a közbeszerzés kérdése, hiszem működtetőként az önkormányzatnál is probléma adódhat ebből, hogy összeadódnak a beszerzési tételek egy sok intézményes önkormányzat esetében, az Állami Intézményfenntartónál pedig itt nagyon várjuk a jogalkotó megoldási lehetőségét erre a kérdésre. De már megkezdtek egy közbeszerzéses jogással a gondolkozást és a problémafelvetést, illetve bizonyos

közbeszerzések, alapközbeszerzések megindítását már megtettük a KIK szervezetén belül, és ezt valóban nem januárban kell elkezdni.

Azt gondolom, hogy a II. félév finanszírozása egy adott helyzetet jelent, tehát nem látom annak a lehetőségét, hogy ott bármilyen változás előadódna.

Az önkormányzatnak nem lesz köze a bérbeadáshoz - ezt felírtam mint egy felvetett problémát. Ha az önkormányzat a tulajdonos, és az önkormányzat a működtető, akkor neki lesz köze a bérbeadáshoz, tehát nem az intézmény igazgatója fog bérbe adni, mert neki nem lesz köze a bérbeadáshoz. Ezt úgy kell elképzelni, és erre azért évszázados példa van Franciaországban, ott most lazítanak az önkormányzat felé a '90-es évek második felétől, hogy ott szintiszta állami irányítás és működtetés volt, most kezdik visszaadni az önkormányzatoknak, és az önkormányzat mint tulajdonos azt mondja, hogy 8-tól 5-ig ingyenesen biztosítom az oktatásnak, 5-től pedig én rendelkezem vele. Ez a kérdés így képzelhető el. Az, hogy az önkormányzatnak nincs erre kapacitása pillanatnyilag, mert ezt az iskolaigazgató elvégezte, megint egy új helyzetet teremt, és át kell szervezni, át kell gondolni ezt az egészet.

Lényeges kérdés hogy hogyan viszonyul a járás vezetője a tankerület vezetőjéhez. Fontos leszögezni, hogy pontosan a mik-ekből kikerülő intézmények okán is elválik a szakma és ez az intézményfenntartás a politikai, kormányhivatali irányítási struktúrától. Egy nagyon lényeges eleme ennek a változtatásnak, hogy szakmai irányítás az, ami ebben a szervezetben különvált a kormányhivatal és a járási hivatal struktúrájától, tehát nem lesz a járásihivatal-vezető a tankerületi igazgató felettese. A kormányhivatal vezetője mint a kormány területi közigazgatásért felelős vezetője a tankerületi igazgatói pályázatot véleményezi, de nem lesz felettes vezetője. Ez egy alapvetően a szakmaiság leválasztását és elválasztását szolgáló lépés, amiről szakemberként azt gondolom, hogy ez nagyon támogatandó és nagyon jó, a szakma ezzel a helyére kerül, és nem veszíti el a súlyát, úgy, mint ahogy ez más struktúrában adódna.

A döntés felfelé tolódása, illetve a házmester-polgármester kérdése. Nagyon sok interjú zajlott le már a tegnap és a mai napon, 30-40 interjún vagyunk túl, és azt látom, hogy nagyon-nagyon sok tenni akaró, a szakmáért lelkesedő ember pályázott, és én azt gondolom, hogy ebben a helyzetben, ha őket felkészítjük arra, hogy a tankerületi igazgatói poszton merjenek felelős döntést hozni, mert folyamatos párbeszéd van, mert egy olyan struktúra épül, ami tulajdonképpen a regionális igazgatóságok szakmai kiépítésével elkezdődött, hogy legyen a területen elérhető szakmai közelségben az, aki segíteni tudja az ő munkájukat, tud leadott hatáskörben döntéseket hozni, egy gyors jelzőrendszerrel támogatást tud kérni, ha ezt meg tudjuk valósítani szakemberekkel, akkor működőképes lesz ez a rendszer. Én ebben hiszek, legalábbis én ezért próbálok tenni.

A kistérségi fejlesztés, a hátrányos helyzetű térségek fejlesztését érintettem, tehát célzott fejlesztések átlátható rendszerben gondolkodva.

Kérdés volt, hogy milyen hálózatban gondolkodunk. Egy együttműködő, kooperatív munkára épülő hálózatban gondolkodunk, és én nagyon bízom abban, hogy a célok, a szép célok nem válnak hamissá, és vissza tudunk rá térni évek múltán, hogy hogyan alakult szakmai szempontok mentén ez az új rendszer, és hol kell olyan beavatkozásokat tenni, amelyek jobbítják azt.

Én abban bízom, hogy ha önök ezeket a kérdéseket így megrágva, megemésztve, a napi gyakorlatban újragondolva visszaviszik a saját munkatársi körükbe, akkor talán megnyugtatóbb válaszokat tudnak nekik is adni, és én azt a fajta együttműködést kérem önöktől a továbbiakban is, hogy ezt az oktatási rendszert a gyerekekre, a szülőkre, az ő egyszerűségükre, amit ott töltenek, ügyelve próbáljuk afelé vinni, amilyen végrehajtandó feladat előttünk áll. Nagyon köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Én is köszönöm. Még egyszer elnézést kérek Révész Máriusztól, akikbe udvariatlanul belefojtottam a szót. Máriusz, parancsolj! Utána vendégeink kérnek szót.

További hozzászólások, kérdések, válaszok

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Én kérek elnézést, azt azonban el kell mondjam, hogy az megnyugtató volt, és nagyon remélem, hogy így fog történni, hogy januártól nem lesz változás, tehát status quo lesz, ugyanis - és ezt még egyszer aláhúznám - az önkormányzatok, amelyek az idei évi költségvetésből még tudták finanszírozni a többlétszolgáltatásokat, nem biztos, hogy erre képesek lesznek, hiszen általában az átlag feletti önkormányzatok tudtak ebbe belevágni, viszont a költségvetésben ők fogják a legnagyobb veszteségeket elszenvedni, és nem biztos, hogy a nagyobb veszteségek mellett azokat a szolgáltatásokat finanszírozni tudnák, amelyeket eddig finanszíroztak. És, még egyszer mondom, legalább a következő félévet, mert év közben visszalépni, órákat megszüntetni, azt szerintem mindenképpen el kellene kerülni. Úgyhogy nekem megnyugtató volt, amit mondott.

Egyetlen nagyon egyszerű kérdésem lenne. Én pont azt mondtam, hogy szerintem az nehezen lesz működőképes, hogy mondjuk egy kerületben vagy egy Debrecen méretű nagyvárosban az önkormányzatban vagy az önkormányzatok lehessen mondjuk az iskolai tornatermekre szerződést kötni. Lát-e lehetőséget arra, hogy az önkormányzat kössön egy megállapodást mondjuk az intézményvezetővel, hogy ezt a munkát valamilyen úton-módon ráruházza? Hogyha erre van lehetőség, annak örülök.

Felvetődött még a kafeéria kérdése. Itt még egy problémára szeretnék rávilágítani.

Itt is meglehetősen nagy gond lesz, a kafetériánál, hiszen számos olyan kerület, nagyváros volt, aki adott, és még számosabb, aki nem. De most abba a helyzetbe fog kerülni mondjuk egy város, Székesfehérvár vagy Kőbánya, vagy más nagyváros, aki adott, hogy az iskolai tanárok elkerülnek tőle, nekik nem tud adni, hiszen már nem ő a munkáltatójuk. Az iskolában tud adni a technikai személyzetnek, tehát a takarítónő elméletileg kaphat kafeériát, a tanár nem. Tud adni kafeériát egyébként az óvodáiban, bölcsődéiben dolgozóknak, és innentől kezdve nem tudjuk, hogy lesz-e egyáltalán lehetősége az önkormányzatnak, de ha lesz, akkor sem tudunk jó megoldást, mert az nyilvánvalóan vállalhatatlan, hogy egy iskolában a technikai személyzet kap kafeériát, a tanár nem. Az is vállalhatatlan, egyébként nem is lehet törvényesen megcsinálni, hogy az iskolai technikai személyzet nem kap, ellenben az óvodai kap, és innentől kezdve gyakorlatilag egy újabb megoldhatatlan helyzet keletkezik, tehát nem tudunk jó választ adni erre a kérdésre. Még abban az optimális esetben sem, hogy ha véletlenül netán lenne a kafeériára forrásunk, nem tudjuk jogszerűen ezt a dilemmát jól megválaszolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tollner József vendégünk kért szót. Szavazzunk róla, ki az, aki egyetért vele? (Szavazás.) Parancsolj, foglalj helyet egy mikrofonnál!

TOLLNER JÓZSEF (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete): Köszönöm szépen, hogy szót kaptam. Tollner József vagyok, középiskolai tanár, a PDSZ-t képviselem most. Nagyon sajnálom, hogy megbízott elnök asszony egy nagyon fontos kérdést elkerült. Itt a költségvetéssel, az összegekkel kapcsolatos kérdést. Itt azért, még ha a 170 milliárdhoz hozzá is rakunk valamit, pontosabban csökkentjük valamivel, azért még itt egy százmilliárdos lyukat minimum lehet látni a jelenlegi és az ezután következő között.

Meg szeretném kérdezni azt, hogy önnek mi a véleménye a 22 és a 26 óráról? Azt gondolom, hogy annyira kis költségvetéssel dolgoznak, hogy önkönnél elvárható lesz az, hogy egy iskola 26 órával oldja meg, a jelenlegi köznevelési törvény azt mondja ki, hogy a 22 és a 26 között bármi lesz, majd ha hatályba lép az életpályamodell, ugyanaz a bér jár érte. Tehát

kimondhatjuk-e azt, hogy igen, 20 százalékkal emelkedik a pedagógusok munkaideje, mert ez nagyjából ennyi. *(Révész Máriusz: Ez nem ide tartozik!)* Azt gondolom, hogy ide tartozik, elsősorban a költségvetésük miatt, hogy erre számíthatunk-e.

Az elbocsátás mértékéről szeretnék tudni. Az államtitkárság hosszú ideig cáfolta ezt, most már azért néhány tízezer emberről beszélnek. Elképzelhetőnek tartja-e ön azt, hogy tényleg néhány évig nem vesznek fel pedagógust, és csak a nyugdíjba vonulóknál pótolják?

Nagyon örülök annak, hogy a bizottság tagjai felvetik ezeket a kérdéseket, nagyon sok fontos kérdést vetettek fel, a szakszervezetek, illetve a szakmai szervezetek ezeket a kérdéseket már egy évvel ezelőtt felvetették. Mi már nagyjából ilyen problémák miatt gyűjtöttünk aláírásokat, egy évvel ezelőtt. Attól félek, hogy ahogy közeledünk, ahogy belemegyünk a 2013-as évbe, ezek a problémák még inkább kézzelfoghatóak lesznek, még inkább problémák lesznek.

Még egy gondolatot szeretnék a bizottság országgyűlési képviselő tagjainak elmondani: a szakszervezetek egy parlamenti vitanapot kértek ezekkel a dolgokkal kapcsolatban, az oktatás, nevelés ügyének kapcsolatában. Úgy tudom, hogy viszonylag sokan aláírták már, támogatják ezt, kérem a többiektől is, hogy szíveskedjenek ezt támogatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezek fontos kérdések, amiket a PDSZ elnökségi tagja felvet, azonban azt gondolom, hogy nem Aranka hivatott ezeknek a megválaszolására, mert ő maximum a végrehajtásban jár majd el, de nem az eldöntésében.

Tehát indokolt a kérdés, én is olvasok újságot, a pedagógus életpályamoddal kapcsolatban, a 40 óra, 32 óra, 26 órával kapcsolatban, ezek eleven problémák, bizonyára meg is fogjuk ezt itt vitatni, de vendégünket hadd mentsem ki annyiban, hogy ennek az eldöntése nem az ő feladata.

Lehet róla véleménye, ezt a véleményt lehet, hogy a folyosón el is fogja mondani, de hogy nem a bizottsági ülésen kell ezt belőle kihúznunk, ezt gondolom.

Van-e egyéb kérdés? Vendégeinket is kérdezem, vagy akár a képviselőket? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Aranka, parancsolj!

MAREKNÉ DR. PINTÉR ARANKA (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ): Köszönöm szépen. Köszönöm, hogy megválaszolta elnök úr, visszafelé kezdem. Valóban ezt mondtam volna, hogy végrehajtó központi hivatal a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, és valóban nem vagyok hivatott ezekre a kérdésekre válaszolni. Egy elemét kivéve, a költségvetést nem akartam kikerülni, válaszoltam is annyiban, hogy mi is egyeztetünk az NGM-mel minden sorról, minden forrásról, és ez folyamatban van.

Én megkértem például a 2011-es teljes önkormányzati költségvetést, tehát az összműködtetési költség 107 milliárd. Ebből szűrtük ki azt, hogy 12 milliárd a 3 ezer alatti települések működtetési költsége, csak a dologi 12 milliárd, és a volt megyei önkormányzatok, kistérségi társulások, Budapest oktatási intézményei 23 milliárdot tettek ki ebben a 2011-es évben.

Tehát mi is sok kontrollponttal keressük azokat a válaszokat, forrásokat, hogy valóban egy ilyen óriási rendszer megbízható működtetése az anyagin múlik valóban.

A kafetéria kérdése. Igen, most képviselő úr megfogalmazta azt a dilemmát, ami országosan a jelen helyzetben van. Van, ahol van, van, ahol nincs. Pontosan, és ezt a megoldatlanságot megoldáskeresésre tudjuk most éppen előkészíteni.

A kiadásra, illetve mindenfajta együttműködésre, megállapodásra jutott a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ. Tehát még ha visszautalok elnök úr azon kérdésére, hogy a sport vagy a közművelődési feladatot átadhatja-e, még arra is nyitott, hogy ha éppen egy ÁMK-típusú feladatról vagy intézményről van szó, hiszen elképzelhető, hogy közművelődési szerződéssel átadja, ha olyan létszáma volt, hogy odaadta azt a vegyes foglalkoztatottat.

Tehát megint csak azt tudom hangsúlyozni, hogy az ésszerű, normális működés, együttműködés az, ami ott az adott településen, az adott területben meg kell hogy valósuljon. Ehhez biztos, hogy tudatmódosításra van szükség. *(Zaj, közbeszólások.)* Nem arra, hogy ki, kinek dirigál, de muszáj együttműködni, mert a gyerekek szempontjából csak ez lehet a kivezető út.

ELNÖK: Nyilván a szemléletváltás, attitűdváltás lebeg előttetek, és nem mindenféle tiltott szerek, hogy a kis kandi mosolyokat elhessentsem.

Köszönjük szépen a részvételt mindenkinek. Gloviczki helyettes államtitkár úr itt van, 51 munkanap van ebben az évben, ha jól számoltam, az előbb próbáltam összeadni, de itt a 23-a és a Mindenszentek miatt nem vagyok benne biztos, tehát lehet, hogy 50 vagy 52. Akárhogy is van, itt nagyon sokat emlegettük ezt az átadás-átvételi törvényt, amelyik húsbavágó vagy fontos, hogy ne legyen ilyen drámai, fontos kérdéseket hogy kell hogy szabályozzon. Ezt a vitát le kellene folytatnunk, azt gondolom előbb vagy utóbb. Ez a kisebbik baj, mert lefolytatjuk, de utána még végre is kellene hajtani ezt a törvényt január 1-jéig. Erre az 51 napra a fiaim a maguk tizenéves módján azt mondanák, hogy karcos. *(Derűltég.)* Tehát hogy ez a két dolog egyszerre beleférjen, tehát hajrá!

Köszönöm szépen mindenkinek a részvételt, további jó napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 16 óra 30 perc)

Pokorni Zoltán
a bizottság elnöke

Dr. Pósn László
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Molnár Emese és Pavlánszky Éva